

ลำดับที่	ที่เป็นอยู่เดิม	เสนอแนะใหม่	หมายเหตุ
7	สำนักงบประมาณ	สังกัดทบวงการวางแผน และการจัดสรรทรัพยากร ในสำนักนายกรัฐมนตรี	ปรับให้มีการบริหารในรูป คณะกรรมการคือ สำนักงานคณะกรรมการ งบประมาณ
8	สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา	สังกัดเดิม	
9	สำนักงานคณะกรรมการ จัดระบบการจราจรทางบก	ย้ายไปสังกัดกระทรวง คมนาคม	
10	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายพลังงานแห่งชาติ	ย้ายไปสังกัดทบวงพลังงาน	ทบวงตั้งใหม่
11	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	ย้ายไปสังกัดกระทรวง การค้าและอุตสาหกรรม	กระทรวงตั้งใหม่
12	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ	ย้ายไปสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ	มีบทบาทเชิงนโยบายด้าน การศึกษาของประเทศ
13	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ	เป็นหน่วยงานอิสระ	
14	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด	ย้ายไปสังกัดกระทรวงยุติ ธรรมและสิทธิมนุษยชน	แยกศาลออกจากกระทรวง ยุติธรรม
15	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน เยาวชนแห่งชาติ	ย้ายไปสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ	
16	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	เปลี่ยนเป็น “สำนักงานสาร สนเทศแห่งชาติ” สังกัด ทบวงการวางแผนและ จัดสรรทรัพยากร	ปรับปรุงให้เป็นองค์กร กลางด้านข้อมูลเพื่อการ พัฒนาของประเทศ

ลำดับที่	ที่เป็นอยู่เดิม	เสนอแนะใหม่	หมายเหตุ
17	กรมประชาสัมพันธ์	สังกัดเดิม	ควรมีลักษณะเป็นองค์การบริหารอิสระ (executive agency)
18	กรมวิเทศสหการ	ย้ายไปสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ	
19	สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	สังกัดเดิม	ปรับปรุงให้เป็นศูนย์กลางประสานและติดตามการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล
20		สำนักงานคณะกรรมการการปกครองท้องถิ่นแห่งชาติ	โอนงานด้านการปกครองท้องถิ่นจากกระทรวงมหาดไทยมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเนื่องจากเป็นงานนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการกระจายอำนาจและพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยระดับฐานราก คณะกรรมการฯ ทำหน้าที่เชิงนโยบาย สนับสนุน ส่งเสริม มากกว่าการควบคุม
21		สำนักพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐ	เป็นองค์การบริหารอิสระที่มีขนาดเล็กทำหน้าที่เป็นองค์กรวิจัยและพัฒนา ระบบราชการและเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการดำเนินการต่อรัฐบาล

ปัญหาที่ 2: โครงสร้างมีความแข็งตัว ขาดต่อการปรับให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

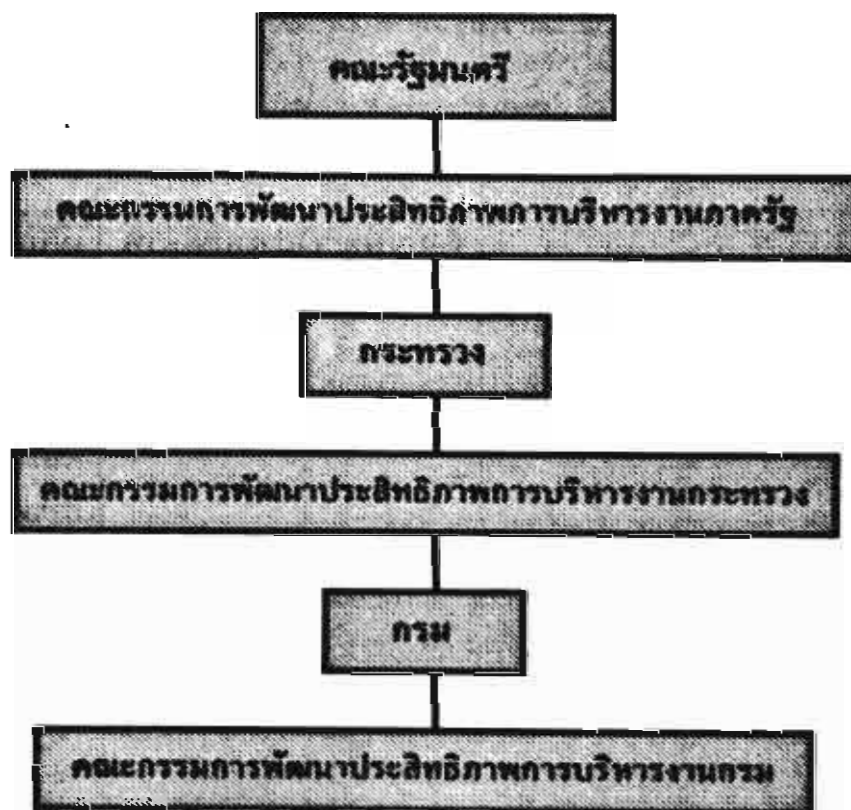
ข้อเสนอแนะ

6.16 ควรมีการดำเนินการให้รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศสามารถปรับกลไกการบริหารให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อให้สนับสนุนการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับนั้น ดังนี้

- 1) ให้สำนักพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐ มีหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอการปรับปรุงการบริหารงานภาครัฐสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับต่อ ๆ ไป
- 2) จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับกระทรวงและระดับกรม โดยปรับปรุงบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนากำลังคนของกระทรวงที่มีอยู่เดิมตั้งแต่ปี 2523 ให้ทำหน้าที่เป็นองค์กรพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานของกระทรวง เช่น กำหนดตัวชี้วัดผลงาน วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภายในกระทรวงและจัดตั้งคณะกรรมการฯ ในระดับกรมขึ้นมาทำหน้าที่เช่นเดียวกับระดับกระทรวง (ดูแผนภูมิที่ 2)

แผนภูมิที่ 2

การจัดโครงสร้างคณะกรรมการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐ

ปัญหาที่ 3: โครงสร้างระบบราชการขนาดใหญ่

ข้อเสนอแนะ

6.17 จัดโครงสร้างองค์การบริหารราชการให้สอดคล้องกับกลุ่มกิจกรรมของรัฐที่จัดใหม่ตามข้อ 6.9 ถึง 6.11 โดยให้มีการทบทวนและกำหนดภารกิจหลักของส่วนราชการให้ชัดเจนในแต่ละกลุ่มกิจกรรมเพื่อจัดโครงสร้างใหม่และเพื่อการถ่ายโอนภารกิจที่ส่วนราชการไม่ควรต้องทำเองไปให้ท้องถิ่นหรือภาคเอกชนดำเนินการ หรือร่วมกันทำ

6.18 ในกลุ่มกิจกรรมที่เป็นเป้าหมายในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่แปดคือ การพัฒนาศักยภาพของคน (หรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) การพัฒนาเสถียรภาพและความสมดุลทางเศรษฐกิจ การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคประชาชนในการบริหารการพัฒนา ให้จัดโครงสร้างองค์การระบบราชการใหม่ดังนี้

กลุ่มกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

● การศึกษา

6.19 จัดโครงสร้างองค์การบริหารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภาครัฐใหม่โดยดำเนินการดังนี้

- 1) จัดกลุ่มหน่วยงานเดิมในกระทรวงศึกษาธิการใหม่ (regrouping) ให้เป็นกลุ่มงานที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันภายใต้โครงสร้างแบบทบวง
- 2) จัดให้มีองค์กรทำหน้าที่ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาโดยเป็นองค์กรบริหารอิสระโดยปรับบทบาทของกรมวิชาการให้เป็นสถาบันพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 3) ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) จะทำหน้าที่กำกับดูแลเชิงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาตลอดจนสนับสนุนทางด้านวิชาการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้โดยมีการโอนงบประมาณในส่วนนี้ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารเองด้วย
- 4) โอนงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติจากสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่เป็นองค์กรนโยบายระดับชาติทางการศึกษา และด้านการเยาวชนตามลำดับ
- 5) ปรับบทบาทคณะกรรมการข้าราชการครูให้ทำหน้าที่เป็นองค์กรพัฒนาวิชาชีพครูให้เข้มแข็ง มีจรรยาบรรณของความเป็นครู

6) ในการบริหารงานภายในกระทรวง ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ (เดิม) ทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวง ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

6.20 กระทรวงศึกษาธิการที่ปรับปรุงใหม่จะมีโครงสร้างองค์กรดังนี้

- 1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- 2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- 3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- 4) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
- 5) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- 6) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
- 7) สถาบันพัฒนาคุณภาพการศึกษา^{*} (กรมวิชาการเดิม)
- 8) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- 9) ทบวงเทคโนโลยีและการอาชีวศึกษา
 - (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
 - (2) สำนักงานปลัดทบวง
 - (3) กรมอาชีวศึกษา
 - (4) สถาบันราชภัฏ
 - (5) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- 10) ทบวงการศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
 - (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
 - (2) สำนักงานปลัดทบวง
 - (3) กรมสามัญศึกษา
 - (4) กรมการศึกษานอกโรงเรียน

6.21 ทบวงมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งโดยมีอิสระในการบริหารงานเอง)

● การพัฒนาฝีมือแรงงานและการพัฒนาอาชีพ

6.22 จัดโครงสร้างองค์กรบริหารงานพัฒนาฝีมือแรงงานและการพัฒนาอาชีพของภาครัฐดังนี้

^{*} หมายถึง องค์กรอิสระพิเศษ(executive agency)

1) ปรับบทบาทและภารกิจของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมใหม่ ให้นั้นในด้านการพัฒนาแรงงานให้เป็นแรงงานที่มีฝีมือและพัฒนาอาชีพของกลุ่มประชาชนทั้งในเมืองและชนบท การจัดหางานทำทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการพัฒนาสวัสดิการของแรงงานให้ได้มาตรฐานสากลและคุ้มครองแรงงานให้ทั่วถึงโดยมีบทบาทเชิงรุกด้วยการประสานกับภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการร่วมกันดำเนินการตามแผนพัฒนาแรงงานและสวัสดิการสังคมที่กระทรวงแรงงานฯ ได้จัดทำขึ้นเป็นแนวทางการประสานงาน

2) ให้มีคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ ประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐและภาคเอกชน ทำหน้าที่ในเชิงนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และมีโครงสร้างคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงานระดับจังหวัดด้วย

3) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ โดยเข้าร่วมในคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงานระดับจังหวัด

4) ปรับฐานะกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ และเป็นองค์กรบริหารอิสระทำหน้าที่เป็นองค์กรระดับชาติในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศ และทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติด้วย

5) ปรับฐานะกรมการจัดหางานเป็นสำนักงานกองทุนพัฒนาอาชีพและจัดหางาน และเป็นองค์การบริหารอิสระโดยรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งกองทุนสำหรับสนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาอาชีพในเมืองและชนบทรวมทั้งการจัดให้มีงานทำทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในอนาคตการให้การสนับสนุนส่งเสริมอาชีพจำเป็นต้องกระทำอย่างมีเอกภาพมากกว่าต่างหน่วยต่างทำอย่างที่เป็นอยู่โดยที่กระทรวงแรงงานจะเป็นหน่วยงานหลักในด้านนี้ที่จะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาอาชีพที่รัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า มีศักยภาพในการแข่งขันโดยมีการสนับสนุนด้านทุนจากรัฐในรูปกองทุน

6) โอนกรมประชาสัมพันธ์กลับไปกระทรวงมหาดไทยโดยปรับภารกิจและบทบาทของกรมประชาสัมพันธ์ให้นั้นในด้านการส่งเสริมให้ผู้ประสพภัยและผู้ด้อยโอกาสทั้งระยะสั้นและระยะยาวซึ่งจะสอดคล้องกับภารกิจหลักของกระทรวงมหาดไทยที่เน้นการบำบัดทุกข์บำรุงสุข

7) ยุบกรมการพัฒนาชุมชนและโอนภารกิจหน้าที่และงบประมาณตลอดจนกระจายบุคลากรที่มีอยู่เดิมไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล อบต. เป็นผู้รับผิดชอบแทน

6.23 โครงสร้างการจ้ดองค์การบริหารการพัฒนาฝีมือแรงงานและการฝึกอาชีพใหม่เป็นดังนี้

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

- (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) กรมคุ้มครองแรงงาน
- (4) สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ
- (5) สำนักงานกองทุนพัฒนาอาชีพและจัดหางาน

กลุ่มกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ

• การเกษตร อุตสาหกรรมและการค้า

6.24 จัดกลุ่มงานการเกษตร อุตสาหกรรมและการค้าในกิจกรรมด้านเศรษฐกิจใหม่ดังนี้

1) ให้มีการแบ่งกลุ่มงานเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มการค้าและกลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มเกษตรกรรมโดยรวมกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงอุตสาหกรรมเข้าด้วยกันโดยมีภารกิจหลักเน้นการส่งเสริมและพัฒนาการค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศ พัฒนาและส่งเสริมการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมโดยมีหน่วยงานรูปทบวงรับผิดชอบกำกับดูแลงานคือ ทบวงการค้าภายในประเทศ ทบวงการค้าระหว่างประเทศ และทบวงส่งเสริมอุตสาหกรรม ส่วนกลุ่มการเกษตรให้มีการแยกงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติไปสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) จัดกลุ่มองค์กรของกระทรวงพาณิชย์เดิมตามกลุ่มงานที่จัดใหม่ที่แยกเป็นการค้าภายในประเทศและการค้าระหว่างประเทศ

3) โอนงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมาสังกัดทบวงส่งเสริมอุตสาหกรรม

4) โอนงานด้านทรัพยากรธรณีจากกระทรวงอุตสาหกรรมไปสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่

5) รวมกรมโรงงานอุตสาหกรรมและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเข้าด้วยกันเป็นกรมพัฒนาอุตสาหกรรมทำหน้าที่ในการสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม กำกับดูแลให้เป็นไปตามนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมของรัฐบาล และกระจายอำนาจในการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินงานโรงงานเอกชนไปให้จังหวัดเป็นผู้มีอำนาจมากขึ้นในการอนุญาตและสั่งระงับการดำเนินกิจการหากก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

6) รวมกรมพัฒนาที่ดินและกรมวิชาการเกษตรเป็นสถาบันพัฒนาและวิจัยการเกษตร เป็นองค์การบริหารอิสระทำหน้าที่ในการวิจัยและพัฒนาการเกษตรด้านต่างๆ ทั้งสัตว์ ดิน พืช

7) ในการบริหารงานภายในกระทรวง ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ (เดิม) ทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวง ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงโดยที่รัฐมนตรีว่าการฯ อาจมาทำหน้าที่ดูแลทบวงบางทบวงโดยตรงได้ และสำนักงานปลัดกระทรวงจะทำหน้าที่เป็นสำนักงานปลัดทบวงให้กับทบวงในสังกัด

6.25 โครงสร้างองค์การบริหารงานการค้า การอุตสาหกรรมและการเกษตรใหม่มีดังนี้

1) กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม

(1) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

(2) สำนักงานปลัดกระทรวง

(3) สำนักงานเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรม

(4) ทบวงการค้าภายในประเทศ

1. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

2. กรมทะเบียนการค้า

3. กรมการค้าภายใน

4. สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา*

5. สำนักงานประกันภัย*

(5) ทบวงการค้าระหว่างประเทศ

1. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

2. กรมการค้าระหว่างประเทศ

3. กรมส่งเสริมการส่งออก

4. กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

(6) ทบวงส่งเสริมอุตสาหกรรม

1. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

2. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

3. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม (เปลี่ยนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

4. กรมพัฒนาอุตสาหกรรม (รวมกรมโรงงานอุตสาหกรรมและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเข้าด้วยกันและกำหนดบทบาทและภารกิจใหม่)

5. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม*

2) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- (1) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) สถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตร* (กรมวิชาการเกษตรและกรมพัฒนาที่ดิน เดิม)
- (4) กรมส่งเสริมการเกษตร
- (5) กรมส่งเสริมสหกรณ์
- (6) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- (7) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
- (8) กรมประมง
- (9) กรมปศุสัตว์

กลุ่มกิจกรรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.26 จัดกลุ่มงานภายในกิจกรรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ดังนี้

- 1) รวมกลุ่มงานด้านทรัพยากรธรรมชาติจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงอุตสาหกรรมมาไว้ในกระทรวงตั้งใหม่ และแยกงานด้านสิ่งแวดล้อมจากกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมมาสังกัดกระทรวงใหม่โดยมีองค์กรรูปทบวงทำหน้าที่กำกับดูแล
- 2) ให้มีองค์กรประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยมีคณะกรรมการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมเป็นองค์กรหลักทำหน้าที่นี้
- 3) กระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เช่น ป่าไม้ชุมชน การดูแลที่สาธารณะ โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับรู้ถึงการจะมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่นตลอดจนมีบทบาทสำคัญในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล การบำบัดน้ำเสีย
- 4) ในการบริหารงานภายในกระทรวง ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ (เดิม) ทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวง ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงโดยที่รัฐมนตรีว่าการฯ อาจมาทำหน้าที่ดูแลทบวงบางทบวงโดยตรงได้

6.27 โครงสร้างการจัดองค์การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่มีดังนี้

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (1) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (4) สำนักงานคณะกรรมการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) ทบวงทรัพยากรธรรมชาติ
 1. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
 2. กรมบริหารทรัพยากรน้ำ(กรมชลประทานเดิมโดยปรับภารกิจหลักมา
เน้นการบริหารจัดการมากกว่าการพัฒนาหรือการสร้างโครงสร้างพื้น
ฐาน)
 3. กรมป่าไม้
 4. กรมที่ดิน
 5. กรมทรัพยากรธรณี
- (6) ทบวงสิ่งแวดล้อม
 1. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
 2. กรมป้องกันมลพิษ(เน้นภารกิจด้านการป้องกันและเฝ้าระวังการแพร่
กระจายของมลพิษ)
 3. สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม*
 4. สำนักงานสิ่งแวดล้อมภูมิภาค

6.28 นอกจากการจัดโครงสร้างองค์การบริหารดังกล่าวข้างต้นแล้ว รัฐบาลควรนำนโยบายทุบ
ทิ้งและสร้างใหม่ (scrap and build) มาใช้ กล่าวคือ การขอต้งหรือขยายหน่วยงานระดับกรม กอง
ให้สำนักงาน ก.พ. และสำนักงบประมาณร่วมกันพิจารณาโดยต้องมีการยุบรวมงานหรือหน่วย
งานที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันเพื่อจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่แทนการตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่เลยใน
กรณีที่ยังมีหลายหน่วยงานที่มีภารกิจอย่างเดี่ยวหรือคล้ายคลึงกัน

6.29 รัฐบาลควรให้นโยบายกับองค์กรที่รับผิดชอบในการพิจารณาคำขอจัดตั้งส่วนราชการใน
รูปแบบกรมและกองแบบเดิมโดยให้พิจารณาก่อนว่า ภารกิจที่ส่วนราชการที่ขอตั้งใหม่จะทำนั้น
สมควรที่ภาครัฐจะทำเองหรือไม่ หรือสามารถมอบหรือกระจายภารกิจดังกล่าวให้ภาคเอกชนหรือ
องค์กรท้องถิ่นไปดำเนินการแทนได้ หรือมีส่วนราชการหลักอื่นทำอยู่ก่อนแล้วหรือไม่และถ้าจำ

เป็นต้องตั้งสามารถดำเนินการในรูปแบบอื่นได้หรือไม่เช่น เป็นองค์กรบริหารพิเศษ นอกจากนี้ก็ควรส่งเสริมให้มีการกระจายภารกิจไปให้ภาคเอกชนร่วมดำเนินการแทนมากขึ้น

6.30 ให้กำหนดเป็นหลักการหรือแนวทางปฏิบัติว่า ก่อนสิ้นสุดแผนพัฒนา แต่ละฉบับต้องมีการทบทวนและปรับโครงสร้างองค์การบริหารงานพัฒนาให้เหมาะสมก่อนที่จะเริ่มแผนพัฒนาฉบับต่อไป

ปัญหาที่ 4: รูปแบบการจัดองค์การหลักล้ำสมัย และขาดความหลากหลายตามภารกิจ

ข้อเสนอแนะ

6.31 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้มีการจัดองค์การราชการให้มีความหลากหลายและมีความสอดคล้องกับลักษณะภารกิจเช่น องค์กรบริหารอิสระภายใต้กำกับของรัฐ องค์กรดังกล่าวนี้จะมีภารกิจหลักด้านการให้บริการประชาชน การวิจัยและพัฒนา การวางแผนและรักษากฎระเบียบโดยจะมีอิสระมีความคล่องตัวในการบริหารงานมากกว่าในรูปส่วนราชการแบบกรม และจะเป็นองค์กรที่เน้นผลการปฏิบัติงาน (performance based organizations) โดยมีภารกิจหลักที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สามารถวัดได้เป็นรูปธรรมและมุ่งบริการลูกค้าภายนอกมากกว่าภายในองค์กร³⁹ ในขณะที่เดียวกับที่มีการควบคุมองค์การรูปแบบกรม กองมิให้เพิ่มขึ้น และจะให้องค์กรแบบกรมลดลงโดยการเปลี่ยนฐานะมาเป็นแบบองค์กรบริหารพิเศษมากขึ้น

6.32 ส่งเสริมให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำรูปแบบการจัดองค์การอื่นที่เหมาะสมมาใช้ เช่น การจัดองค์กรแบบ Matrix Organization ซึ่งเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับงานที่มีลักษณะเป็นโครงการและต้องอาศัยหลายหน่วยงานเข้าร่วมดำเนินการตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นโครงการโดยมีหัวหน้าโครงการเป็นผู้รับผิดชอบแทนการใช้การจัดองค์กรแบบแบ่งตามหน้าที่เป็นส่วน เป็นกองซึ่งจะมีความแข็งตัวและมีปัญหาในการประสานงาน องค์กรในรูปแบบ Matrix Organization จะให้ผลดีกว่าองค์กรในรูปคณะกรรมการหรือคณะทำงานตรงที่ผู้รับผิดชอบองค์กรนี้จะมีอำนาจในการตัดสินใจและผู้ทำงานจะปลอดจากภาระงานประจำในช่วงที่มาปฏิบัติงานในโครงสร้างนี้ในระยะเวลาหนึ่ง ในขณะที่องค์กรรูปคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ผู้อยู่ในองค์กรนี้มักจะไม่สามารถทุ่มเทให้กับงานได้เต็มที่เนื่องจากมีงานประจำต้องรับผิดชอบด้วย

6.33 ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างองค์การบริหารงานภาครัฐให้มีลักษณะที่เป็นองค์กรแนวราบ (flat organization) มากขึ้นโดยการพิจารณากำหนดช่วงการควบคุมบังคับบัญชา (span

³⁹ ดูรายละเอียดใน National Performance Review: Performance Based Organizations from <http://www.npr.gov/library/papers/htgpr/pbo.html>

of control) ให้กว้างขึ้นจากเดิมที่มักกำหนดไว้ระหว่าง 1:3-12 เป็นประมาณ 1:25-50 คน⁴⁰ อันจะทำให้โครงสร้างองค์การมีลักษณะที่เป็นแนวราบมากขึ้นและสามารถลดจำนวนคนลงได้โดยจะต้องมีการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะความรู้ในภารกิจที่รับผิดชอบสูงขึ้นพร้อมกับนำเทคโนโลยีทันสมัยเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้นควบคู่กันไป

ปัญหาที่ 5: ภารกิจซ้ำซ้อนของส่วนราชการ

ข้อเสนอแนะ

6.34 ให้มีการทบทวนและจัดกลุ่มภารกิจหลักใหม่ตามที่เสนอแนะข้างต้นพร้อมกับทบทวนภารกิจหลัก ภารกิจรองที่ส่วนราชการระดับกระทรวง กรมดำเนินการอยู่เพื่อให้ถ่ายโอนกิจกรรม/งานที่ไม่ควรต้องทำเองไปให้ท้องถิ่นหรือภาคเอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการแทน⁴¹ และใช้วิธีการทางด้านงบประมาณด้วยการปรับลดงบประมาณ (decreasing budgeting) จากหน่วยงานหนึ่งไปสู่อีกหน่วยงานหนึ่ง

6.35 นำระบบงบประมาณที่เน้นผล (result-based budgeting) มาใช้โดยกำหนดภารกิจของส่วนราชการทั้งหลายให้สามารถวัดและประเมินได้พร้อมกับนำหลักการจัดสรรงบประมาณตามผลงานมาใช้ ส่วนราชการที่สามารถปฏิบัติงานได้ผลตามเป้าหมายจะได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นรวมทั้งให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณมากขึ้นโดยคำนึงถึงเป้าหมายหรือผลงานมากกว่าการควบคุมค่าใช้จ่ายงบประมาณที่เข้มงวด

6.36 ส่งเสริมให้มีการร่วมมือปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น (cross-organizational cooperation) มากขึ้นโดยการแก้ไขกฎ ระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในลักษณะดังกล่าวเช่น การตั้งหน่วยงานให้บริการด้านการส่งออกในลักษณะคล้ายศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (one-stop service center) ซึ่งปัจจุบันการส่งออกจะเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานใน

⁴⁰ ผู้อำนวยการด้านการจัดการผู้หนึ่งให้ความเห็นว่า องค์การที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสายการควบคุม 1:27-75 และในบางองค์การที่มีผลการปฏิบัติงานดีเยี่ยมในภาคธุรกิจเช่น General Motor ในสหรัฐอเมริกา จะมีสายการควบคุมกว้างถึง 1:100 ทั้งนี้ได้มีการนำแนวคิดการขยายสายการควบคุมให้กว้างขึ้นมาปรับปรุงการจัดองค์การของภาครัฐในสหรัฐอเมริกาปรากฏว่า สามารถลดตำแหน่งบริหาร ผู้อำนวยการด้านบุคคล นักวิเคราะห์งบประมาณ และตำแหน่งช่วยผู้อำนวยการลงได้กว่า 860,000 คน และประหยัดงบประมาณได้ 35 พันล้านเหรียญสหรัฐ จาก National Performance Review Transforming Organizational Structure from <http://www.npr.gov/library/reprot/tos.html> และจากเอกสารแนวการวิเคราะห์การจัดช่วงของการควบคุมจัดทำโดยทีมงานผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ. (ด้านระบบราชการ) เมื่อเดือนมีนาคม 2531 เสนอว่า ช่วงของการควบคุมที่ดีอยู่ระหว่าง 3-12 (ทีมงานผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ. (ด้านระบบราชการ) แนวการวิเคราะห์การจัดช่วงของการควบคุม (Span of Control) เอกสารโรเนียว มีนาคม 2531

⁴¹ ขณะนี้สำนักงาน ก.พ. กำลังให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทำการสำรวจภารกิจที่ส่วนราชการนั้นเห็นว่าไม่จำเป็นต้องทำโดยสามารถถ่ายโอนไปให้ส่วนราชการอื่นหรือท้องถิ่นดำเนินการแทนได้เช่น สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเสนอโอนงานด้านการก่อสร้างบำรุงรักษาทางและแหล่งน้ำในชนบท กรมควบคุมโรคติดต่อเสนอโอนงานบริการบำบัดรักษาโรคและโรคเอดส์ กรมประมงเสนอโอนงานส่งเสริมและเลี้ยงดูสัตว์ และ ก.พ. ได้มีมติเห็นชอบในหลักการถ่ายโอนงานดังกล่าวให้ท้องถิ่นแต่ก็มีประเด็นว่า ภารกิจที่หน่วยงานระบุนั้นอาจจะยังไม่ครอบคลุมงานอื่นที่ส่วนราชการนั้นเห็นว่า ยังจำเป็นต้องทำอยู่แต่ในทางปฏิบัติแล้วควรมอบให้ส่วนอื่นไปทำเพราะไม่ใช่ภารกิจหลักของส่วนราชการนั้น ดังนั้นจำเป็นต้องมีหวั่นชัดเจนในภารกิจหลักของส่วนราชการนั้นก่อนที่จะดำเนินการในเรื่องการถ่ายโอนภารกิจ

หลายกระทรวง เช่น กรมศิลปากร กรมสรรพากร การท่าเรือแห่งประเทศไทย กรมทะเบียนการค้า กรมส่งเสริมการค้าส่งออกโดยกรมที่เกี่ยวข้องต้องมอบอำนาจการตัดสินใจอย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้กับศูนย์ที่ตั้งขึ้น

ปัญหาที่ 6: การมีกฎระเบียบมากและไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะ

6.37 รัฐบาลควรจัดตั้ง **คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย** เป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจ (commissioner) ระดับชาติขึ้นมาประสานกฎหมายโดยเฉพาะอนุบัญญัติที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทั้งที่ล้าสมัยและเน้นการควบคุมมากกว่าการส่งเสริม ขาดความโปร่งใสในการบังคับใช้โดยให้มีการผ่อนคลายจากการกำกับและควบคุมมาเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมมากขึ้น

6.38 รัฐสภาควรออกกฎหมายกำหนดให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายและมีอำนาจออกอนุบัญญัติตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนั้นต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบทุกครั้งเมื่อมีการออกอนุบัญญัติ โดยให้มีคณะกรรมการการสามัญติดตามการใช้กฎหมายของฝ่ายบริหารสภาผู้แทนราษฎร เป็นองค์กรรับผิดชอบ หากส่วนราชการใดออกอนุบัญญัติที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรการไปสู่ความสำเร็จ

6.39 การปรับโครงสร้างองค์การบริหารงานของรัฐตามที่เสนอจะประสบผลสำเร็จได้จำเป็นต้องมีการดำเนินมาตรการอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วยคือ

1) การกระจายกิจกรรมและอำนาจการตัดสินใจไปยังท้องถิ่นและภาคเอกชน ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมที่เป็นเกี่ยวข้องกับการผลิตและส่งมอบบริการแก่ประชาชน ทั้งนี้รัฐบาลต้องพิจารณาว่า ในแต่ละกลุ่มกิจกรรมนั้น รัฐบาลควรกระจายกิจกรรมให้ภาคเอกชนไปดำเนินการในเรื่องใดบ้างในลักษณะของการให้สัมปทานและการว่าจ้าง ในขณะเดียวกัน ส่วนกลางควรจะต้องกระจายภาระหน้าที่และอำนาจการตัดสินใจไปให้ในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดบ้าง การดำเนินการดังกล่าวนี้ต้องทำอย่างเป็นระบบและมีแผนรองรับที่เป็นขั้นตอนเนื่องจากหน่วยงานที่จะรองรับภารกิจที่ถ่ายโอนไปจากส่วนราชการต้องไปรับการเสริมสร้างสมรรถนะให้พร้อมที่จะดำเนินการได้ เช่น การที่คณะกรรมการราชการพลเรือนมีมติให้โอนกิจกรรมด้านการก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำในชนบทของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทไปให้องค์การบริหารส่วน

ตำบลนั้น ควรต้องพิจารณาว่า จะต้องปรับปรุงขีดความสามารถด้านบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไรให้สามารถปฏิบัติการกิจดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะมีความเกี่ยวข้องกับเชิงเทคนิคอยู่ด้วย ในขณะที่ข้อเท็จจริงในขณะนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอัตรากำลังส่วนโยธาพอที่จะทำงานนี้ได้อย่างมากเพียงเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 (4 คน) และ 2 (3 คน) เท่านั้น

2) **ปรับระบบการทำงาน** โดยนำระบบการทำงานแบบภาคธุรกิจมาปรับใช้กับภาคราชการมากขึ้นทั้งในรูปแบบและวิธีการบริหารโดยให้มีการมอบอำนาจการบริหารงานให้กับผู้บริหารระดับกระทรวง กรมมากขึ้น เช่น อำนาจการบริหารงานบุคคลโดยให้กระทรวงสามารถกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนของกรมในสังกัดได้ภายในกรอบใหญ่ที่ได้รับอนุมัติจากองค์การบริหารงานบุคคลระดับชาติ หรือให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กระทรวง กรมเป็นก้อนและให้อำนาจกระทรวง กรมบริหารงบประมาณของตนเอง หรือการกำหนดบัญชีเงินเดือนสำหรับกลุ่มผู้บริหารระดับสูงเพื่อสร้างแรงจูงใจให้การปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างจริงจังควบคู่กันไปด้วย นอกจากนี้การบริหารราชการในอนาคตจะต้องมีลักษณะที่เน้นผลงาน (output) และให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ (outcome) ด้วยโดยมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน มีระบบการทำงานที่โปร่งใส ยอมรับการตรวจสอบจากภายนอกและเป็นระบบที่เน้นการทำงานร่วมกันในแนวราบแบบเปิดเสรีแยกส่วนเป็นหน่วยงาน ๆ

3) **ปรับทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน** การปฏิบัติงานของภาครัฐในอนาคตจะต้องให้ความสำคัญกับลูกค้าหรือประชาชนผู้รับบริการเป็นลำดับแรก จึงจำเป็นต้องปรับทัศนคติและพฤติกรรมของบุคลากรภาครัฐให้สอดคล้องด้วยโดยอาศัยหลักการทุกฝ่ายเป็นผู้ได้ (win - win solution) บุคคลผู้ปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นควรได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ว่าเงิน เช่น การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นซึ่งก็หมายความว่า จะต้องมีการนำเอาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้อย่างจริงจัง

ตารางที่ 6.4
สรุปสภาพปัญหา สาเหตุ ผลกระทบและข้อเสนอแนะในการปรับโครงสร้างองค์การบริหารราชการไทย

สภาพปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	ข้อเสนอแนะ
1. ระบบคณะรัฐมนตรียังไม่มีประสิทธิภาพ	1. คณะรัฐมนตรีมีขนาดใหญ่ 2. มีศูนย์อำนาจจากการตัดสินใจที่หลากหลาย 3. การรวมอำนาจจากการตัดสินใจในการบริหารงานที่ไม่ใช่เชิงนโยบาย 4. ระบบช่วยอำนวยความสะดวกไม่มีประสิทธิภาพ 5. การมอบหมายงานภายในกระทรวงยังไม่เหมาะสม	1. ซาดเอกภาพในการตัดสินใจและการตัดสินใจที่รอบคอบ 2. การตัดสินใจมีความล่าช้า ชัดแจ้ง 3. การตัดสินใจขาดความชัดเจน ไปรุ่งไร 4. มีเรื่องเข้าสู่คณะรัฐมนตรีมาก 5. แรกกดดันทางการเมืองทั้งสู่รัฐบาล 6. การบริหารงานกระทรวงขาดเอกภาพเกิดความขัดแย้ง	1. ให้มีคณะรัฐมนตรีวงใน (inner cabinet) ทำหน้าที่ตัดสินใจทางการเงิน เมืองเชิงนโยบายและกำหนดวงเงินงบประมาณ 2. กำหนดหน้าที่คณะรัฐมนตรีในรัฐธรรมนูญใหม่ 3. พัฒนาระบบช่วยอำนวยความสะดวกใหม่เอกภาพและประสิทธิภาพ 4. ปรับปรุงกฎหมายระเบียบให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากคณะรัฐมนตรีสู่ระดับกระทรวงมากขึ้น
2. โครงสร้างไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	- ซาดการทบทวนโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงเวลานั้น	- ซาดความยืดหยุ่น ความคล่องตัวในการบริหารงาน - ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว	- ให้มีการทบทวนโครงสร้างองค์การบริหารของรัฐในแผนพัฒนาฯ แต่ละฉบับ

สภาพปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	ข้อเสนอแนะ
3. โครงสร้างขนาดใหญ่	- รัฐบาลมีบทบาทนำในการจัดระเบียบทางเศรษฐกิจ สังคม - การขยายอำนาจจักรราชนาการ - ขาดการทบทวนบทบาทรัฐและปรับโครงสร้างใหม่	- ขาดความคล่องตัวในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง - ใช้งบประมาณและกำลังคนมากในการบริหารงาน	- ปรับบทบาท/กลุ่มภารกิจของรัฐใหม่ - กำหนดภารกิจหลักของส่วนราชการให้ชัดเจน - จัดโครงสร้างองค์การบริหารภาครัฐใหม่ให้เหมาะสมกับบทบาทและกลุ่มภารกิจ - ใช้นโยบายทุบทิ้งและสร้างใหม่(scrap and build)
4. มีรูปแบบการจัดองค์กรหลักที่ล้าสมัย และขาดความหลากหลายตามภารกิจ	- จัดโครงสร้างองค์การแบบเวเบอร์ที่เน้นความชำนาญเฉพาะด้าน (departmentalization) และสายการบังคับบัญชาในแนวดิ่ง	- ขาดความสัมพันธ์ในแนวราบในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - เกิดการบริหารงานแบบแยกส่วน	- ให้มีรูปแบบองค์การบริหารที่หลากหลายสอดคล้องกับภารกิจและเน้นผลการทำงาน(performance based organization) - ส่งเสริมให้องค์การราชการนำรูปแบบการจัดองค์กรภายในที่เหมาะสมมาใช้ เช่น matrix organization - มีนโยบายลดลำดับชั้นการบังคับบัญชา (delayer) โดยปรับช่วงการบังคับบัญชา (span of control) ให้กว้างขึ้น

1. สภาพปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	ข้อเสนอแนะ
5. มีความซ้ำซ้อนในการกิจ ของส่วนราชการ	- ขาดการทบทวนและกำหนดภารกิจของส่วนราชการให้ชัดเจน - ส่วนราชการมักทำหน้าที่รองมากกว่าหน้าที่หลัก - องค์กรที่ทำหน้าที่ปรับปรุงหน่วยราชการขาดมองภาพรวม กระทำโดยเป็นส่วน ๆ - หน่วยงานต้องการขยายงานเพื่องบประมาณและกำลังคนมากขึ้น	- ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน - สิ้นเปลืองงบประมาณและกำลังคน - ขาดการผนึกกำลังไปสู่กลุ่มเป้าหมาย - มุ่งผลประโยชน์หน่วยงานมากกว่ากลุ่มประชาชนเป้าหมาย	- ให้หน่วยงานหลักในการพิจารณาปรับภารกิจของหน่วยงานให้มีความชัดเจน - นำระบบงบประมาณแบบเน้นผล (result-based budgeting) มาใช้ - นำวิธีการลดงบประมาณ (decreasing budgeting) ใช้ในการปรับภารกิจหลักของส่วนราชการ - ปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการร่วมมือปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน (cross organizational cooperation) มากขึ้น
6. มีกฎหมาย ระเบียบมาก	- บทบาทรัฐเน้นการควบคุมมาก - การสร้างเกราะป้องกันตัว	- เกิดความล่าช้าในการบริหารงานและการให้บริการประชาชน - สิ้นเปลืองงบประมาณ - ขาดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน	- ตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเพื่อการปฏิบัตินิติราชการ - ผ่อนคลายกฎระเบียบ (deregulation)

ปัจจัยของความสำเเร็จ

6.40 ปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเเร็จตามข้อเสนอแนะและมาตรการดังกล่าวได้แก่

1) **แรงกดดันจากสังคม** การเรียกร้องและกดดันจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองจากการบริหารงานของรัฐจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้มีอำนาจรัฐต้องดำเนินการแก้ไขให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในสังคมการเมืองแบบประชาธิปไตยในยุคของสังคมข่าวสารเช่นปัจจุบันทำให้รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับข้อเรียกร้องความคิดเห็นของกลุ่มคนในสังคมมากขึ้น

2) **วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง** เมื่อรัฐบาลเผชิญกับสภาวะการณ์ที่เลวร้ายโดยเฉพาะทางเศรษฐกิจจะทำให้รัฐบาลไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการหันมาปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานของรัฐดังเช่นที่เกิดกับรัฐบาลพลเอกชวลิต ยงใจยุทธในปี 2540 เพื่อให้กลไกระบบราชการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการช่วยรัฐบาลแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่

3) **การปฏิรูประบบงบประมาณ** เป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการปฏิรูประบบราชการเพราะงบประมาณถือเป็นหัวใจสำคัญในการทำงาน เ่น และยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันให้เกิดการปฏิรูปโดยอาศัยระบบงบประมาณเป็นสิ่งจูงใจหรือบังคับให้มีการดำเนินการตามที่รัฐบาลได้วางแนวทางไว้ รัฐบาลควรต้องใช้ระบบงบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญให้เกิดการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ติดตามมา

4) **สื่อสารมวลชน** ในยุคแห่งข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้ สื่อมวลชนนับเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานของรัฐบาลมาก การวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของรัฐจะได้รับความสนใจและให้ความสำคัญจากรัฐบาล ดังนั้นหากสื่อมวลชนร่วมกันเสนอแนะและเรียกร้องให้มีการปฏิรูประบบราชการก็ย่อมจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของรัฐบาลมากขึ้น

5) **การไต่สวนจากสาธารณะ** เป็นสิ่งที่มีการดำเนินการมานานแล้วในสังคมของประเทศตะวันตกที่จะมีองค์กรอิสระทำหน้าที่ในการติดตามการทำงานของรัฐบาลและสามารถเข้าไปไต่สวนหาข้อเท็จจริงได้หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือมีหลักฐานที่น่าเชื่อว่า จะมีการกระทำผิดขึ้น ดังนั้นการจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาเฝ้าดูการกระทำของรัฐบาลและนักการเมืองจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสังคมไทยในอนาคตเพราะจะทำให้รัฐบาลและข้าราชการต้องมีความระมัดระวังการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

6) **การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน** การให้ความสำคัญกับผลการปฏิบัติงาน (performance) โดยมีการกำหนดเป้าหมายไว้ชัดเจนในเบื้องต้นที่ถือเสมือนเป็นข้อตกลงร่วมกันในการจัดสรรงบประมาณและการพิจารณาให้รางวัลในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างรัฐบาลกับหน่วยงานของ

ภาครัฐจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในการหันมาปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานภายในหน่วยงานขึ้น

6.41 กล่าวกันว่า ในอดีตจุดแข็งของภาคราชการก็คือ ความมีวินัย การมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานที่มุ่งส่วนรวมเป็นสำคัญแต่ก็มีจุดอ่อนในด้านการระมัดระวังในการเปลี่ยนแปลงมุ่งรักษาสถานภาพเดิมเป็นหลัก ในขณะที่จุดแข็งของภาคเอกชนอยู่ที่การตอบสนองที่รวดเร็วต่อการตลาด (market responsiveness) มุ่งแข่งขันกันเสนอสินค้าที่มีคุณภาพต่อลูกค้า และจุดอ่อนก็คือ การมุ่งเน้นกำไรที่ได้รับจากการลงทุนไปอันเป็นผลประโยชน์เฉพาะต่อกลุ่มบุคคล ดังนั้นการบริหารงานภาครัฐในอนาคตจำเป็นต้องรวมจุดแข็งของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเข้าด้วยกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของชาติ

6.42 กล่าวโดยสรุป การดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างการจัดองค์กรบริหารภาครัฐดังกล่าวเป็นเพียงหนึ่งในหลายวิธีการในการปฏิรูประบบราชการและจำเป็นต้องมีการดำเนินการควบคู่กันไปกับการปรับระบบการทำงานให้มีการกระจายอำนาจ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่น เน้นผลงานและปรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับทัศนคตินับเป็นจุดสูงสุดของการปฏิรูประบบราชการทีเดียวและมีความสำคัญที่อาจจะมากกว่าการนำเทคโนโลยีขั้นสูงหรือเทคนิคการบริหารที่ทันสมัยมาใช้เสียอีกเพราะหากทัศนคติของบุคลากรที่ทำงานไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว ปัจจัยอื่นที่กล่าวมาทั้งหมดก็แทบจะไม่มี ความหมายใด ๆ เลย

บทที่ 7

สรุปและแผนการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ

สรุป

7.1 จากการศึกษาบทบาทและการจัดโครงสร้างองค์การบริหารงานของภาครัฐ ทำให้เห็นได้ว่า หากภาครัฐมีบทบาทนำในการจัดระเบียบเศรษฐกิจสังคมและทำหน้าที่เป็นทั้งผู้จัดให้มีและผู้นำบริการสาธารณะไปสู่กลุ่มลูกค้าหรือผู้ใช้บริการแล้วจะทำให้ภาครัฐมีบทบาทอย่างกว้างขวาง แม้ว่าภาคเอกชนจะมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระบบเสรีแล้วก็ตามแต่ก็เป็นความเข้มแข็งที่ต้องอยู่ภายใต้การบริหารงานของภาครัฐที่มักเป็นการบริหารงานที่รวมศูนย์และเน้นการควบคุมมากกว่า การสนับสนุนส่งเสริม นอกจากนี้องค์การบริหารงานของภาครัฐจะมีขนาดใหญ่โตตามบทบาทและภารกิจของภาครัฐด้วย

7.2 ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่และมีผลกระทบไปทั่วโลก การดำเนินธุรกิจ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและครอบคลุมพื้นที่ทุกแห่งหนโดยอาศัยระบบเครือข่ายข้อมูลผ่านใยแก้วนำแสง (fiber optics) ที่นับวันจะมีความก้าวหน้ามากขึ้นทำให้การส่งข้อมูลทำได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นและรวดเร็วกว่าเดิมมาก และระบบสื่อสารผ่านดาวเทียมที่มีความสามารถสื่อสารได้ครอบคลุมพื้นที่ทุกตารางนิ้วบนโลก

7.3 นอกจากนี้ การแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศกำลังดำเนินไปอย่างเข้มข้นด้วยยุทธวิธีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างพลังต่อรองกันโดยมีแนวโน้มที่เห็นชัดว่ากลุ่มภูมิภาคกำลังเป็นหนทางที่ประเทศทั้งหลายได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้เพื่อสร้างเอกภาพและเพิ่มน้ำหนักในการแข่งขันและการเจรจาต่อรองทางเศรษฐกิจ ความอยู่รอดของประเทศทั้งหลายในศตวรรษที่ 21 คือ การเสริมสร้างพลังในการต่อรองทางการเมือง เศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีทางเศรษฐกิจของโลก

7.4 สภาพการณ์ดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญในการกดดันให้ประเทศต่าง ๆ ต้องปรับบทบาทและกลไกการบริหารงานของภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสามารถการแข่งขันของประเทศให้สามารถอยู่รอดท่ามกลางสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในขณะนี้และที่คาดว่าจะรุนแรงมากขึ้นในอนาคต

7.5 ประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศได้ตระหนักถึงความจำเป็นดังกล่าวและได้ดำเนินการปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐอย่างจริงจังเช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ โดยมีการปรับบทบาทของภาครัฐมาเน้นการสนับสนุนส่งเสริมภาคเอกชน ภาคประชาชนและเป็นผู้จัดให้มี (provider) บริการสาธารณะที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศและประชาชนและให้ภาคเอกชนทำหน้าที่ผลิตและส่งมอบบริการให้ลูกค้า ในการดำเนินการปฏิรูปประเทศทั้งหลายได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ การปรับขนาดระบบราชการให้เหมาะสม การปรับระบบการทำงานให้มีความรวดเร็วสนองต่อความต้องการของลูกค้าและให้มีความโปร่งใสมากขึ้น

7.6 ในกรณีประเทศไทย จากวิกฤตการณ์ที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ (ปี 2540) จากการศึกษาบทบาทและโครงสร้างองค์การระบบราชการไทยพบว่า

1) บทบาทของภาครัฐเท่าที่ผ่านมาเน้นการควบคุมซึ่งสะท้อนจากกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่หน่วยงานของรัฐออกมาบังคับใช้เป็นจำนวนมากและมุ่งเน้นการควบคุมมากกว่าส่งเสริมสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชน ภาคประชาชน

2) มีการระบุถึงบทบาทใหม่ของภาครัฐตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ที่เน้นการสนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินงานของภาคเอกชนและภาคประชาชนให้เป็นส่วนสำคัญร่วมกับภาครัฐในการพัฒนาประเทศแต่ผลในทางรูปธรรมยังไม่ปรากฏให้เห็นมากนัก

3) การดำเนินการตามบทบาทใหม่ของภาครัฐจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนในหลาย ๆ ด้านทั้งด้านโครงสร้างองค์การ การกระจายกิจกรรมและอำนาจสู่ภาคเอกชนและภาคประชาชน การปรับระบบการทำงาน ทศนคติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

4) ในด้านการจัดองค์การระบบราชการไทยอันเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งของการศึกษาปรากฏว่ายังมีปัญหาสำคัญอยู่หลายประการคือ

(1) ระบบคณะรัฐมนตรีในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพ

(2) โครงสร้างระบบราชการมีความแข็งตัว ปรับตัวยากทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

(3) โครงสร้างระบบราชการมีขนาดใหญ่

(4) รูปแบบการจัดองค์การล้าสมัย ขาดความหลากหลายตามภารกิจ

(5) ภารกิจซ้ำซ้อนของส่วนราชการ

(6) การมีกฎหมาย ระเบียบจำนวนมาก

5) ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

(1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ให้มีการทบทวนบทบาทและภารกิจของรัฐในด้านต่าง ๆ เพื่อลดหรือเลิกการดำเนินการโดยการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมร่วมกับภาครัฐหรือเข้ามาดำเนินการอย่างเต็มตัว

2) ปรับขนาดโครงสร้างองค์การระบบราชการลงให้เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจที่มีการปรับใหม่ และจัดองค์กรภายในแต่ละกลุ่มกิจกรรมให้มีการประสานงานเชื่อมโยงกันมากขึ้น

3) ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงรูปแบบองค์กรของรัฐให้มีความหลากหลายตามลักษณะของกิจกรรมโดยเน้นการบริหารงานที่เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4) ใช้นโยบายทุบทิ้งและสร้างใหม่สำหรับการขอจัดตั้งหน่วยงานใหม่โดยจะต้องมีการพิจารณาว่า ภารกิจของหน่วยงานที่จะตั้งใหม่มีหน่วยงานอื่นทำอยู่แล้วหรือไม่ ถ้ามีก็ให้มีการพิจารณาปรับปรุงหน่วยงานเดิมหรือยุบรวมหน่วยงานก่อนที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่

5) ใช้นโยบายการลดงบประมาณ (decreasing budgeting) ในการปรับบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อให้ทำเฉพาะงานหลัก และโอนงานรองหรืองานที่ไม่ควรจะต้องทำไปให้หน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่นั้นเป็นหน้าที่หลัก

(2) ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1) จัดกลุ่มกิจกรรมของรัฐใหม่ได้แก่ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน การต่างประเทศ การบริหารงานทั่วไป การเงินการคลัง และเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การบริการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศิลปวัฒนธรรมและนันทนาการ การพัฒนาการเคหะและชุมชนเมือง ชนบท การพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรมและการค้า การวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานและพลังงานโดยมีความชัดเจนว่า กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมพื้นฐานและมีความสำคัญที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการเองทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด และกิจกรรมใดที่รัฐสามารถมอบหรือกระจายให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนเข้ามาร่วมดำเนินการหรือให้ภาคเอกชนไปดำเนินการเอง

2) ให้มีการปรับโครงสร้างองค์การใหม่ในกลุ่มกิจกรรมที่จำเป็นและมีความสำคัญตามที่ปรากฏในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่แปด ได้แก่ กลุ่มกิจกรรมการบริหารงานของรัฐ กลุ่มกิจกรรมเศรษฐกิจ กลุ่มกิจกรรมทรัพยากรมนุษย์และกลุ่มกิจกรรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3) ผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาลักดานโครงสร้างการจัดองค์การบริหารราชการไทยเริ่มจากการปรับปรุงระบบคณะรัฐมนตรี การทำให้โครงสร้างการจัดองค์การฯ สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น การปรับขนาดของระบบ

ราชการให้เหมาะสม การจัดองค์การที่หลากหลายตามภารกิจ การจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่ในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐและการปฏิรูปกฎหมาย

4) นอกจากเสนอให้มีการปรับโครงสร้างองค์การบริหารงานของรัฐแล้ว สิ่งที่จะต้องดำเนินการควบคู่กันไปก็คือ

1. การกระจายกิจกรรมและอำนาจการตัดสินใจในกิจกรรมไปยังส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นตลอดจนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมที่เป็นเกี่ยวข้องกับการผลิตและส่งมอบบริการแก่ประชาชน

2. ปรับระบบการทำงานให้มีลักษณะที่เน้นผลงาน (output) และให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ (outcome) ด้วย มีระบบการทำงานที่โปร่งใส ยอมรับ การตรวจสอบจากภายนอก มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นระบบที่เน้นการทำงานร่วมกันใน แนวราบแบบเปิดเสรีจแทนการแยกส่วนเป็นหน่วยงาน ๆ

3. ปรับทัศนคติและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานในสอดคล้องกับระบบการทำงานโดยมุ่งเน้นความสำคัญกับลูกค้าหรือประชาชนผู้รับบริการเป็นลำดับแรก

แผนการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ

7.8 ดังนั้นการนำข้อเสนอแนะไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลมากที่สุดต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้และเงื่อนไขด้านเวลาควบคู่กันดังนี้

ตารางที่ 21
การนำข้อเสนอแนะไปสู่การปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ	วิธีการ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. ปรับปรุงประสิทธิภาพ คณะรัฐมนตรี	1. แต่งตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรี ฝ่ายต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเพื่อ ช่วยพิจารณาประเด็นเชิง นโยบายก่อนเสนอให้คณะรัฐ มนตรีพิจารณาในขั้นสุดท้าย	ภายใน 3 เดือน	สำนักงาน เลขาธิการ นายกรัฐมนตรี
	2. ปรับปรุงประสิทธิภาพของ ระบบการบริหารงานสำนักงาน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	ภายใน 1 ปี	สำนักนายก รัฐมนตรี

[illegible]

ข้อเสนอแนะ	วิธีการ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	2. ปรับโครงสร้างองค์การในกลุ่ม กิจกรรมของรัฐ 4 กลุ่ม 3. รัฐบาลมีนโยบายทุบทิ้งและ สร้างใหม่สำหรับหน่วยงานที่ขอ ตั้งใหม่หรือขยายหน่วยงาน และกำหนดแนวทางปฏิบัติตาม นโยบายดังกล่าว 4. กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติให้มี การทบทวนและปรับโครงสร้าง การบริหารงานภาครัฐก่อนเริ่ม แผนพัฒนาฯ ฉบับใหม่ 5. รัฐบาลมีนโยบายการพิจารณา คำขอจัดตั้งส่วนราชการระดับ กรมใหม่โดยพิจารณาก่อนว่า ภาระงานนั้นควรให้ภาคเอกชน หรือท้องถิ่นไปดำเนินการแทน ได้หรือไม่ หากไม่ได้จะทำให้ เป็นหน่วยงานที่มีความเป็น อิสระภายใต้กำกับของรัฐได้ หรือไม่	ภายใน 1 ปี ภายใน 3 เดือน ภายใน 3 เดือน ภายใน 3 เดือน	กปร.และ สปร. สำนัก งบประมาณ และสำนักงาน ก.พ. คณะรัฐมนตรี กปร.
4. ปรับรูปแบบองค์การให้ ทันสมัยและมีความหลาก หลาย	1. ส่งเสริมให้มีรูปแบบองค์การที่ มีความเป็นอิสระในการบริหาร งาน(executive agency) ภายใต้การกำกับของรัฐ และเป็น องค์การที่เน้นผลการปฏิบัติ งาน 2. ควบคุมการจัดตั้งส่วนราชการ ระดับกรมมิให้เพิ่มขึ้นและให้ ปรับเป็นหน่วยงานบริหาร อิสระมากขึ้น 3. มีนโยบายให้ปรับโครงสร้าง หน่วยงานภาครัฐให้มีลักษณะ เป็นแนวราบโดยกำหนดให้	ภายใน 3 ปี ภายใน 2 ปี ภายใน 2 ปี	กปร. กปร. กปร.

ข้อเสนอแนะ	วิธีการ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ช่วงการควบคุมบังคับบัญชาให้กว้างขึ้นเป็นประมาณ 1:25-50 และนำเทคโนโลยีทันสมัยมาช่วยในการบริหารมากขึ้น		
5. แก้ไขภารกิจซ้ำซ้อนของส่วนราชการ	1. ให้มีการทบทวนภารกิจหลักภารกิจรองของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อถ่ายโอนภารกิจที่ไม่ควรต้องทำเองและหรือให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนมาร่วมทำหรือให้ไปดำเนินการเอง	ภายใน 1 ปี	กปร.
	2. ใช้มาตรการการปรับลดงบประมาณ (decreasing budgeting) ในการโยกย้ายภารกิจรองจากหน่วยงานหนึ่งไปยังหน่วยงานที่ทำภารกิจหลักด้านนั้น	ภายใน 2 ปี	กปร.และ สำนักงบประมาณ
	3. นำระบบงบประมาณที่เน้นผล (result-based budgeting) มาใช้ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานของรัฐ	ภายใน 3 ปี	สำนักงบประมาณ
	4. แก้ไขกฎหมาย ระเบียบเพื่อส่งเสริมให้มีการร่วมมือปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (cross-organizational cooperation) มากขึ้น	ภายใน 2 ปี	สำนักงาน ก.พ.และ สำนักงาน คณะกรรมการ การกฤษฎีกา
6. ปรับกฎหมาย ระเบียบให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ	1. จัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเพื่อส่างกฎหมายโดยเฉพาะอนุบัญญัติ	ภายใน 3 เดือน	คณะรัฐมนตรี
	2. สภาผู้แทนราษฎรออกกฎหมายให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายและมีอำนาจออก	ภายใน 3 เดือน	สภาผู้แทน ราษฎร

ข้อเสนอแนะ	วิธีการ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	อนุบัญญัติต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบทุกครั้งที่มีการออกอนุบัญญัติโดยมีคณะกรรมการมา อธิการสามัญสภาผู้แทนราษฎรเป็นองค์กรติดตามในเรื่องนี้		

7.9 ในท้ายที่สุด การปรับโครงสร้างองค์การบริหารงานของภาครัฐก็เป็นเพียงมาตรการหนึ่งในหลาย ๆ มาตรการที่มีเป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของภาครัฐซึ่งจะไม่ประสบผลสำเร็จเลยหากขาดสิ่งสำคัญ 4 ประการต่อไปนี้คือ **ประการแรก** เจตนารมณ์ทางการเมืองที่จริงจังในการปฏิรูประบบราชการ **ประการที่สอง** การปฏิรูปการเมืองให้ระบบการเมืองมีเสถียรภาพและได้นักการเมืองที่มีคุณภาพและคุณธรรม **ประการที่สาม** การเรียกร้องที่เข้มแข็งและต่อเนื่องจากสังคมให้มีการปฏิรูประบบราชการและ**ประการที่สี่** ความรับผิดชอบ (accountability) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แผนพัฒนาแรงงานและสวัสดิการสังคม ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2540-2544) กรุงเทพฯ:กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม,2539.
- เกษม ศิริสัมพันธ์และนิออน สนิทวงศ์ “แนวพระราชดำริทางการเมืองในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” หนังสืออ่านประกอบวิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2516.
- คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการและระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการและระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, 2525.
- โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ “การแทรกแซงของรัฐ:ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจธุรกิจและการเมือง” เอกสารสรุปการวิจัยและข้อมูลนโยบายสาธารณะ สถาบันนโยบายศึกษา สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2533.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช “ลัทธิการเมือง ระบอบการเมืองกับยุทธศาสตร์การพัฒนา” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,2532.
- การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพฯ:มาสเตอร์เพลส,2531.
- การบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี กรุงเทพฯ:สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย,2530.
- แนวทางการปรับปรุงการปรับปรุงระบบราชการไทย:การปรับและจัดทำหน้าที่หลักของส่วนราชการ กรุงเทพฯ:สถาบันสารานุกรม มูลนิธิประชากร, 2531.
- 100 ปี แห่งการปฏิรูประบบราชการ วิวัฒนาการของอำนาจรัฐและอำนาจ การเมือง กรุงเทพฯ: บริษัทสุชมและบุตร จำกัด, 2538.
- คณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2531.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์ วิสัยทัศน์การเมือง การปกครองและกฎหมาย กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.
- เบญจมาศ โรจนวิชย์ “เป้าหมายการส่งออกปี 2540:นโยบายและมาตรการ” วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) มกราคม 2540.
- ปรีดี พนมยงค์ “คำอธิบายกฎหมายปกครอง” ใน ประชุมกฎหมายมหาชนและเอกชน กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

- ปธาน สุวรรณมงคล การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ กรุงเทพฯ: โครงการปรับภาคราชการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์, 2540.
- มองการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นผ่านนโยบายรัฐบาล ตั้งแต่ปี 2475 - 2538 กรุงเทพฯ: บริษัทรวมพิมพ์การอักษร, 2538.
- ประวิณ ณ นคร “วิวัฒนาการของการบริหารราชการไทย” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารราชการไทย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- ฝ่ายเลขานุการ ปรบ. ร่างรายงานเบื้องต้นเรื่อง การปรับปรุงองค์การช่วยอำนวยความสะดวกใจของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีในสำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารเสนอต่อคณะที่ปรึกษาราชการฝ่ายบริหาร 14 กุมภาพันธ์ 2534.
- พงศ์พัฒน์ คุโรวาท “การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยในครึ่งปีแรกของปี 2539” วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) พฤศจิกายน 2539.
- รุ่ง แก้วแดง ริเอ็นจีเนียริงระบบราชการไทย กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน, 2534.
- วรเดช จันทรศร การขยายตัวของระบบราชการไทย: ปัญหา อุปสรรค และแนวโน้ม กรุงเทพฯ: สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทยและมูลนิธิฟรีดิช เอเบิร์ต, 2523.
- การปรับปรุงและปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2534.
- วรเดช จันทรศรและวินิต ทรงประทุม ระบบราชการไทย สภาพปัญหา และข้อเสนอแนะ กรุงเทพฯ: สหยาบสื่อการพิมพ์, 2528.
- วุฒิชัย มูลศิลป์และสมโชค อ่องสกุล (บรรณาธิการ) มลลเทศาภิบาล: วิเคราะห์เปรียบเทียบ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2524.
- วิชญ์ วารัญญ องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ กรุงเทพฯ: บริษัทเคล็ดไทย, 2538.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย แนวโน้มเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองไทย กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2539.
- สำนักงาน ก.พ. เอกสารเรื่อง แนวทางการจัดตั้งองค์การบริหารพิเศษ (Executive Agency) เอกสารโรเนียวประกอบวาระการประชุมคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- รายงานวิจัย การปรับภาคราชการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ กรุงเทพฯ: โครงการปรับภาคราชการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์, 2539.
- ร่างแผนปฏิบัติการปฏิรูประบบราชการตามนโยบายของรัฐบาลพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ. 2540.
- คู่มือการวิเคราะห์และการปฏิบัติงานแบ่งส่วนราชการ กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ. 2532.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 5 เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์.

- **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ห้า (พ.ศ. 2525 - 2529)** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์, 2525.
- **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เจ็ด (พ.ศ. 2535 - 2539)** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ยูไนเต็๊ดโปรดักชั่น,ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์.
- **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เจ็ด (พ.ศ. 2540 - 2544)** กรุงเทพฯ: หจก.เม็ดทรายพรินติ้ง,ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา **รวมนโยบายรัฐบาลตั้งแต่ชุดที่ 1 - 42** กรุงเทพฯ:สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์.
- สุเรษฐ บัวชาติ **โลกใหม่ไร้พรมแดน (Post-Capitalist Society)** กรุงเทพฯ: หจก.ภาพพิมพ์, 2537.
- อมร รักษาสัตย์และถวัลย์ วรเทพพิพัฒน์ **รายงานวิจัยเรื่อง การปรับปรุงระบบราชการด้านการจัดการองค์การ** เอกสารการวิจัยเสนอต่อสำนักงาน ก.พ. (สำเนาเอกสาร) 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Cabinet Office (Office of Public Service)** www.open.gov.uk/co/cabinet.htm
- Dowbor Decentralization and Governance** www.ppbr.com./id/govern.html
- Israel Information Service Gopher Prime Minister's Office** gopher://israel-info.gov.il:70/00/gov/yearbk/pmoff.gyh
- National Performance Review Transforming Organizational Structure** www.npr.gov/library/report/tos.html
- Organization of Ministry of International Trade and Industry** <http://jw.stanford.edu:80/GOV/CABINET/MITI/organization.html>
- Preston, Lewis T. Global Development Challenges** www.comerzbank.com/jahre/preston.htm.
- State Service Committee Canada's Public Service Reform and Lessons Learned from Selected Jurisdictions** www.govt.nz/ps/min/sec/271/canada.html
- Riggs, Fred W. "Bureaucrats and Political Development: A Paradoxical View" in Lapalombara, Joseph. (ed) Bureaucracy and Political Development New Jersey: Princeton University Press, 1963.**
- Silverman, Jerry M. Public Sector Decentralization: Policy and Sector Investment** Washington D.C. The International Bank for Reconstruction and Development, 1992.

Surakite Sathearnthai *Laws and Regulations concerning Natural Resources, Financial Institutions and Effect: Their Effects on Economic and Social Development*
Bangkok: Thailand Development Research Institution, 1987.

The New Zealand Cabinet www.executive.govt.nz/minister.html

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. กลุ่มความมั่นคงและกระบวนการยุติธรรม กลุ่มการบริหาร

ตารางแสดงการจำแนกประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยวหลายส่วนราชการ

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราค่าจ้าง		อัตราค่าจ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กรม/กอง/ฝ่าย	กรม/กอง/ฝ่าย			
1. การรักษาความยุติธรรมของสังคม 1.1 งานคุมประพฤติ	1. กระทรวงยุติธรรม	1. กรมคุมประพฤติ - สนง.คุมประพฤติ กรุงเทพมหานคร - สนง.คุมประพฤติ ธนบุรี - สนง.คุมประพฤติ ภาค 1-9 2. สป.กระทรวงยุติธรรม - ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กองคุมประพฤติ	66 40 422	- รับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจจำเลยก่อนมี คำพิพากษา เพื่อให้ศาลใช้ประกอบดุลยพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดี ดำเนินการควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาล รวมทั้งแก้ไขฟื้นฟู และสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติ ให้กลับตนเป็นพลเมืองดี - รับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบและสืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด จัดทำรายงานข้อเท็จจริงเสนอความเห็นต่อศาล - ดำเนินการเกี่ยวกับการขอประกันเด็กและเยาวชนในชั้นสถานพินิจการออกหมาย การขออายัดตัวเด็กและเยาวชน	

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
1.2 งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ หลังคำพิพากษา	2. กระทรวง มหาดไทย	1. กรมราชทัณฑ์ - สำนักคุมประพฤติ	73	การรับคำร้องและคำขอต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับคดีอาญา และการคุมประพฤติเด็กและ เยาวชนกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งให้ คุมประพฤติ	- ส่วนราช การใน ประเภทนี้ เป็นหน่วย งานที่มีหน้า ที่รับผิดชอบ ดำเนินการ ต่อหลังจาก ที่ศาลมีคำ พิพากษา แล้วโดยหาก เป็นคำ พิพากษา ของคดีทาง แพ่ง กรม
	1. กระทรวง ยุติธรรม	1. กรมบังคับคดี	809	- คุมประพฤติผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการ ลงโทษ และการลดวันต้องโทษจำคุก - ดำเนินการบังคับคดีแพ่ง คดีล้มละลาย ตามคำสั่งศาล - ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือนิติ บุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาล - รับวางทรัพย์สินจากลูกหนี้ ดำเนินการ ประเมินราคาทรัพย์สิน การเดินหมาย คำคู่ ความ หนังสือหรือประกาศของศาล	
		2. สป.กระทรวงยุติธรรมศาล เยาวชนและครอบครัวกลาง - สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกลาง	86	- สอดส่องความประพฤติของเด็กและ เยาวชน ตามคำสั่ง - ควบคุมเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่า กระทำความผิดไว้ในระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาคดีหรือตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล	

ประเภทงานที่มีความหมาย/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
		3. กรมคุมประพฤติ	736	- ส่งเคราะห์และบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชนในระหว่างที่ถูกควบคุมหรือภายหลังปล่อย - จัดให้มีการตรวจรักษาและพยาบาลเด็กหรือเยาวชนในระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาคดีหรือในระหว่าง การควบคุมตัวในสถานพินิจ - จัดการศึกษา ฝึกและอบรม ดูแลและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุม - ส่งเสริม สนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยวิธี ดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา - พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการคุมประพฤติผู้กระทำ ผิดที่เป็นผู้ใหญ่ จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายแผนแม่บทของกระทรวง	บังคับคดีจะเป็นผู้รับผิดชอบหากเป็นคำพิพากษาทางอาญาจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ -สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง รับผิดชอบผู้กระทำผิดที่เป็นขอผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน

ประเด็นทางนิติความศาลเดิม/ ข้อวินิจฉัย	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		ตัวชี้วัด กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
	2. กระทรวงมหาดไทย	กรมราชทัณฑ์	10460	- สืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่องแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดตาม กฎหมายว่าด้วย วิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา - ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้สามารถเข้ากับสังคมได้เมื่อพ้น โทษไปแล้ว - เสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารงานราชทัณฑ์ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ	- กรมราชทัณฑ์ รับผิดชอบผู้กระทำผิดที่ไม่ใช่เยาวชน - กรมคุมประพฤติ รับผิดชอบผู้กระทำผิดทั่วไปที่ไม่ใช่เยาวชน - กรมคุมประพฤติ รับผิดชอบผู้กระทำผิดที่ถูกศาลสั่งรอลงอาญา - อากกล่าวได้ว่าทั้ง 4 หน่วยงานมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันแต่สังกัดต่าง กระทรวงกัน

ประเภทงานที่มีความคาดหวัง/ ข้อเสนอ	ส่วนราชการและอัตราค่าจ้าง		อัตรา ค่าจ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
1.3 งานนโยบายและการเจรจา ด้าน การค้าต่างประเทศ เช่น - การประสานความร่วมมือ ในการ เจรจาแสวงหา ตลาดการค้า ในต่างประเทศ	1. กระทรวง พาณิชย์	- กองส่งเสริมธุรกิจ	42	- รับผิดชอบการส่งเสริมและพัฒนาการ ประกอบธุรกิจการค้าในประเทศ การจัด แสดง และเผยแพร่สินค้าที่ได้มาตรฐาน ให้แก่ประชาชนผู้บริโภค	
		1. สำนักงานปลัดกระทรวง พาณิชย์	124	- เจรจา ปกป้อง และคุ้มครองผลประโยชน์ ทางการค้าของไทยและเข้าร่วมประชุมกับ ต่างประเทศตามที่กระทรวงสั่งการ	
		- สำนักงานพาณิชย์ใน ต่างประเทศ (51 ประเทศ)		- เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างผู้นำ เข้าในต่างประเทศและผู้ผลิตส่งออกของ ไทย เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกและ สนับสนุนการขยายตลาดสินค้าไทย	
		2. กรมส่งเสริมการส่งออก	45	- ติดต่อประสานงานกับองค์การ/หน่วยงาน ต่างประเทศด้านความ ช่วยเหลือและ ร่วมมือทางด้านการพัฒนาและส่งเสริม การส่งออก	
		- ศูนย์พาณิชย์กรรมใน ต่างประเทศ			
		- กองวางแผน			
		3. กรมการค้าต่างประเทศ	776	- ดำเนินการเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก	
				- ดำเนินการเกี่ยวกับการเจรจา ประชุมทาง การค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
		4 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ - กองการค้าภูมิภาค	21	- เสนอแนะทำที่ กลยุทธ์และร่วมประชุม เจรจาความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้า ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้า และการพัฒนาและองค์การระหว่าง ประเทศอื่น ๆ	
		- กองเศรษฐกิจการค้า อาเซียน	21	- เสนอแนะทำที่กลยุทธ์และร่วมประชุม เจรจาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า อาเซียนและเขตการค้าเสรีอาเซียน	
	2. กระทรวง อุตสาหกรรม	1. กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม - สำนักนโยบายและแผน ส่งเสริมอุตสาหกรรม	32	- ติดต่อและประสานงานกับองค์การ/หน่วย งานต่างประเทศด้าน ความช่วยเหลือและ ร่วมมือทางด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม - มีการกิจในการชักจูงส่งเสริมให้เกิดการลงทุน ในกิจการที่เป็นความต้องการของ ประเทศ และสอดคล้องกับแผนฯ ชาติ เพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการแข่งขัน ประกอบ ธุรกิจการค้าและการลงทุน ของ ไทยในต่างประเทศ	
	3. สำนัก นายก รัฐมนตรี	1. สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน			

ประเภทหน่วยงานที่มีความครบถ้วน/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง			อัตรา	สารัตถ์	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ		อัตรา			
	กระทรวงและสหกรณ์	กรม/กอง/ฝ่าย				
	4. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	1. สป.กระทรวงเกษตรฯ - สำนักงานที่ปรึกษา การเกษตรต่างประเทศ (7 ประเทศ)	15	- ติดตามภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรในต่างประเทศ - เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้แทนของประเทศไทยในองค์กรต่างประเทศหรือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเกษตร - เข้าร่วมเจรจาและประสานงานเกี่ยวกับความช่วยเหลือและความร่วมมือด้านการเกษตรในต่างประเทศ - เสนอแนะนโยบาย แนวทางและมาตรการด้านเศรษฐกิจการเกษตรในประเทศและต่างประเทศ		
		2. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	127			
	5. กระทรวงการต่างประเทศ	1. กรมเศรษฐกิจ - กองสนเทศเศรษฐกิจ	13			

3. กลุ่มทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มเกษตรกรรม กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตารางแสดงการจำแนกประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยวหลายส่วนราชการ

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง		อัตรา จ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ			
		กรม/กอง/ฝ่าย			
1. งานด้านทรัพยากรน้ำ 1.1 งานจัดหาและจัดสรรน้ำ เพื่อการเกษตร เช่น งานสร้าง เขื่อน สร้างฝาย และสร้างอ่าง เก็บน้ำ งานชุดคลองส่งน้ำ งานสูบ น้ำ งานจัดสรรน้ำ	1. กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์	1. กรมชลประทาน - กองจัดสรรน้ำและบำรุง รักษา - สำนักงานชลประทาน ที่ 1-2 2. กรมส่งเสริมสหกรณ์ - สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด 3. กรมพัฒนาที่ดิน - สำนักงานพัฒนาที่ดิน เขต 1-12	473 2953 1048 1174	- ดำเนินการจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา โครงการชลประทานต่าง ๆ - พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร - ส่งเสริมและพัฒนางานสหกรณ์ทุกประเภท ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ (เช่น งานสูบน้ำ งานชุดคลองส่งน้ำของสมาชิกสหกรณ์ - ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ดินในไร่นา ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ เช่น สร้างบ่อน้ำ คลองส่งน้ำ เพื่อการปรับปรุงดินในเขต พื้นที่ รับผิดชอบ)	

ประเภทงานที่มีปริมาณงานเกิน/เข้าขั้น	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรากำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ กรม/กอง/ฝ่าย			
1.2 งานจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค (เช่น งานเจาะบ่อน้ำบาดาล งานจัดหาภาชนะเก็บน้ำ)	1. กระทรวงมหาดไทย	1. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท - กองพัฒนาแหล่งน้ำ	75	- ควบคุมแผนปฏิบัติการ วิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบแปลน และประมาณการ ติดตามตรวจสอบ และบริหารงานก่อสร้าง/ซ่อมบำรุงแหล่งน้ำทุกประเภท - ดำเนินการจัดหาแหล่งน้ำใต้ดินโดยการเจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อ อุปโภคบริโภค ซ่อมบำรุงรักษาบ่อน้ำบาดาลและเครื่องสูบน้ำใน ส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมฯ	
	2. กระทรวงอุตสาหกรรม	- กองพัฒนาบ่อน้ำบาดาล	300		
1.3 งานด้านสิ่งแวดล้อม	2. กระทรวงอุตสาหกรรม	1. กรมทรัพยากรธรณี - กองน้ำบาดาล	172	- ควบคุมและส่งเสริมกิจการน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วย น้ำบาดาล - เจาะ พัฒนาและบำรุงรักษาบ่อน้ำบาดาล	- ในทางปฏิบัติแล้วหน่วยงานทางด้านสิ่งแวดล้อม 3 กรม
	1. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	1. สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม	246	- ดำเนินการจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประสานการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ติดตามตรวจสอบและจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศ	

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราเท่าตั้ง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
		2. กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	138	- ดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน - ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการกองทุนสิ่งแวดล้อม - เป็นหน่วยงานกลางในการประสานความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ระหว่างประเทศ และประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมภูมิภาค - เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ - เป็นแกนกลางในการจัดทำ ให้บริการและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ ด้านสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง - พัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งบริการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศ	ในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ยังมีปัญหาขัดแย้งบางประการเกี่ยวกับบทบาทและการปฏิบัติงานในด้าน การพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมอยู่โดยเฉพาะ ด้านควบคุมมลพิษนอกจากนี้ ยังเป็นงาน

ประเภทงานที่มีความเสี่ยง/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง		อัตรา จ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ			
		กรม/กอง/ฝ่าย			
		3. กรมควบคุมมลพิษ	306	- เป็นหน่วยงานประสานการจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบและจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศ - พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการคุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียง สารอันตรายและกากของเสีย - ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ	ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่น ๆ ใน ฐานะหน่วยงานปฏิบัติโน้การ จัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ประเภทงานที่มีความคล้ายคลึง/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
	2. กระทรวง คมนาคม	1. กรมขนส่งทางบก - กองวิศวกรรมขนส่ง กลุ่มงานกำหนด มาตรฐานรถ	9	- กำหนดมาตรฐานไอเสียขณะใช้งานของรถยนต์เบนซินรถยนต์ดีเซล และรถจักรยานยนต์ - ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุม การปล่อยของเสียมลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของโรงงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน - ตรวจสอบระบบการป้องกันมลพิษ เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน - ศึกษาและพัฒนาเทคนิค วิธีการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และการกำจัดของเสียจากโรงงาน - ควบคุม กำกับและส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารพิษ การกำจัดน้ำเสียและการ	
	3. กระทรวง อุตสาหกรรม	1. กรมโรงงานอุตสาหกรรม - กองสิ่งแวดล้อมโรงงาน	141		
		2. สำนักงานพัฒนาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมโรงงาน	66		

ประเด็นความไม่ความสามัคคี/ถ้าอื่น	ส่วนราชการและอัตราจ้าง		อัตราจ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ			
		กรม/กอง/ฝ่าย			
	4. กระทรวงสาธารณสุข	1. กรมอนามัย - สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม	165	จัดหน้าเพื่อการอุตสาหกรรม - พัฒนาวิชาการ เทคโนโลยี เกณฑ์มาตรฐาน รูปแบบ ระบบและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุน ถ่ายทอดความรู้เทคนิคและวิธีการดำเนินงาน สำหรับการควบคุม คุณภาพมาตรฐาน ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม - พัฒนาระบบการเฝ้าระวังคุณภาพด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เฝ้าระวัง และตรวจวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชากร	
	6. กระทรวงมหาดไทย	1. กรมการปกครอง - สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่นส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่นฝ่ายกายภาพและสิ่งแวดล้อม	15	- รับผิดชอบงาน 3 ด้าน คือ ด้านวิเคราะห์ โครงการปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ การให้คำแนะนำในการบริหารและการจัดการ เพื่อแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น การศึกษา วิเคราะห์ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมของการดำเนินการตามโครงการพัฒนาต่าง ๆ	

ประเภทงานที่มีความสำคัญ/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรากำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
				ของท้องถิ่น พร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไข การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การสนับสนุนทางเทคนิคและการสนับสนุนทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมวิชาการเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และด้านการติดต่อต่างประเทศ	

4. กลุ่มโครงสร้างพื้นฐานและพลังงาน

ตารางแสดงการจำแนกประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยวหลายส่วนราชการ

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง			อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ				
		กรม/กอง/ฝ่าย				
1. งานด้านการก่อสร้าง 1.1 งานก่อสร้างถนน เช่น - ถนนลาดยาง - ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก - สะพาน	1.กระทรวง คมนาคม	1.กรมทางหลวง - สำนักก่อสร้างทางที่ 1-6	413	- รับผิดชอบการวางแผนการดำเนินงาน ควบคุมโครงการก่อสร้างและบูรณะทาง ซึ่งดำเนินการโดยวิธีการ จ้างเหมาและ ดำเนินการเอง - รับผิดชอบในงานก่อสร้างสะพานโดยวิธี การจ้างเหมาทั่วประเทศและก่อสร้างและ บูรณะสะพาน โดยวิธี ดำเนินการเอง	- สํารวจ ออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา ปรับปรุงบำรุงรักษา ทางและสะพาน ตาม โครงการงานสาธารณสุขสถาน โครงการทาง หลวงท้องถิ่น โครงการถนนเพื่อความ มั่นคงฯ	
	2.กระทรวง มหาดไทย	1.กรมโยธาธิการ - กองสาธารณสุขและ ทางหลวงท้องถิ่น	487			

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ กรม/กอง/ฝ่าย			
1.2 งานก่อสร้างเขื่อน(เช่น งานก่อสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อการชลประทาน)		2. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท - ศูนย์ปฏิบัติการพช. - กองก่อสร้างทางและโครงสร้าง	1630 67	- ก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษาทางหลวงชนบท ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง - ประสานงาน ดำเนินการ และสนับสนุนสำนักงาน รพช. - จังหวัด ในด้านพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้านพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (ทาง)	
	1.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	1. กรมชลประทาน - กองก่อสร้างโครงการกลาง - กองก่อสร้างโครงการย่อย - กองก่อสร้างโครงการใหญ่	357 824 319	- ดำเนินการก่อสร้างเขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝ่ายคลอง คูส่งน้ำ และชุดลอกคลอง	
	2.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม	1. กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน - สำนักปฏิบัติการและบำรุงรักษา(ส่วนก่อสร้าง 1-2)	160	- ดำเนินการก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำและ ทรัพยากรพลังงานรูปอื่น เช่น เขื่อน ท่อระบายน้ำ คันดินกั้นน้ำ ถนน อาคารบังคับน้ำ ระบบผันน้ำ ระบบส่งน้ำ ระบบสูบน้ำ ตลอดจนงานก่อสร้างอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	

ประเภทงานที่มีความสำคัญ/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง			อัตรา จ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ		กรม/กอง/ฝ่าย			
	กระทรวง	ส่วนราชการ				
2. งานด้านภาพลักษณ์	1. สำนัก นายก รัฐมนตรี	1. สน.คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ - กองนโยบายและแผนพลังงาน	15	- ศึกษา วิเคราะห์นโยบายและแผนบริหารจัดการและพัฒนาพลังงานของประเทศ ติดตาม ประเมินผล ประสานงานสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบายและแผนรวมทั้งการเก็บรวมสถิติ ข้อมูลพลังงานเพื่อเผยแพร่ - พิจารณานุมัติโครงการที่เกี่ยวข้องกับพลังงานและพิจารณาการลงทุนประจำปีของรัฐวิสาหกิจ		
2.1 งานนโยบายและการผลิตพลังงาน เช่น -งานนโยบายเกี่ยวกับการผลิตกระแสไฟฟ้าทำงานนโยบายเกี่ยวกับพลังงานเชื้อเพลิง - งานนโยบายพลังงานที่เกิดจากธรรมชาติในรูปแบบอื่น	2.กระทรวง อุตสาหกรรม	1.กรมทรัพยากรธรณี - กองเชื้อเพลิงธรรมชาติ	32	- ให้สัมปทานการผลิตปิโตรเลียม จัดเก็บภาษีปิโตรเลียม และควบคุมดูแลให้ผู้รับสัมปทานปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎหมาย		
	3.กระทรวง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	1.กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน -สำนักศึกษาค้นคว้าและพัฒนาพลังงาน	118	- การสำรวจและการให้สัมปทานด้านหิน - การสำรวจศักยภาพแหล่งพลังงานทดแทนชนิดต่าง ๆ - วางโครงการด้านพลังงานเพื่อศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของโครงการ		

ประเภทงานที่มีความคล้ายคลึง/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
2.2 งานควบคุมคุณภาพมาตรฐาน และความปลอดภัย เช่น - งานควบคุมคุณภาพน้ำมัน - งานควบคุมอาคารสถานที่เก็บ เชื้อเพลิง - งานมาตรฐานความปลอดภัย ของรถบรรทุก/ เรือบรรทุก น้ำมันเชื้อเพลิง/ก๊าซ		- สำนักงานประสานความร่วมมือด้านพลังงาน 2. สำนักงานพลังงาน ปรมาณูเพื่อสันติ	26		
	1. กระทรวงพาณิชย์	1. กรมทะเบียนการค้า - กองน้ำมันเชื้อเพลิง	537		- ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาและเผยแพร่ในอันที่จะนำพลังงานปรมาณูมาใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ - กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง - กำหนดปริมาณการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง/ออกใน อนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันผู้รับจ้างขนส่งน้ำมันและสถานบริการ
	2. กระทรวงคมนาคม	1. กรมเจ้าท่า - กองตรวจเรือ	78		- กำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยของเรือบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงและเรือบรรทุกก๊าซปิโตรเลียมเหลว
		2. กรมการขนส่งทางบก - กองวิศวกรรมขนส่งฝ่ายตรวจสอบสมรรถนะรถกลุ่มงานกำหนดมาตรฐานรถ	24		- กำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยของรถบรรทุกน้ำมัน เชื้อเพลิงและรถบรรทุกก๊าซ
			11		
			9		

ประเภทงานที่มีความสำคัญ/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
3. งานด้านการจราจรทางบก 3.1 งานควบคุมการจราจร ทางบก เช่น งานทำ เครื่องหมายจราจรงาน ควบคุมการเดินรถ งานสัญญาณ	3. กระทรวงมหาดไทย	1. กรมโยธาธิการ - กองควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซ	132	- กำหนดรูปแบบ แผนผัง และอุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัย ในสถานที่เก็บรักษาและขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง - กำหนดวิธีการ ขั้นตอนและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยใน การบรรจุก๊าซขนส่ง และการเก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียม เหลว	
	4. กระทรวงอุตสาหกรรม	1. สนง.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - กองกำหนดมาตรฐาน 1	42	- กำหนดมาตรฐานคุณภาพของน้ำมันหล่อลื่น - กำหนดมาตรฐานการผลิตและการบำรุงรักษาถัง ก๊าซ ปิโตรเลียมเหลว	
	1. กระทรวงคมนาคม	1. กรมการขนส่งทางบก - สำนักควบคุมการขนส่ง	84	- การควบคุมการขนส่งทางถนน ให้ระบบการขนส่ง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ การพัฒนา การขนส่งให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล มีการให้บริการที่เพียงพอแก่ความต้องการ	
		- สำนักงานขนส่งจังหวัด	2946		

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตรากำลัง		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
		2. กรมทางหลวง - กองวิศวกรรม จราจรฝ่าย มาตรฐานและออกแบบ	8	- ศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อกำหนดมาตรฐาน เครื่องหมายควบคุมการจราจร อุปกรณ์ สัญญาณไฟจราจร ไฟฟ้า แสงสว่างและ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกและปลอดภัย พิจารณาและกำหนดหลักเกณฑ์การ ดำเนินการใด ๆ ในเขตทางหลวง	
	2. กระทรวง มหาดไทย	1. กรมโยธาธิการ - กองสาธารณสุขสถานและ ทางหลวงท้องถิ่นฝ่ายออก แบบ	487	- ออกแบบ เขียนแบบทางและสะพาน โครง สร้างระบายน้ำ และเครื่องหมายควบคุม การจราจร ตรวจสอบแบบให้แก่ เทศบาลสุขาภิบาล	
	3. สำนัก นายกรัฐมนตรี	1. สนง.คณะกรรมการจัด ระบบการจราจรทางบก - กองพัฒนาระบบการจราจร ฝ่ายจัดระบบและมาตรฐาน การจราจร	15	- เสนอแนะมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบ การจราจร ทางบก การพัฒนาระบบการ จราจรทางบกให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับลักษณะทางกายภาพของระบบ โครง ข่ายถนนและระบบโครงข่ายขนส่ง สาธารณะ	

5. กลุ่มพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วัฒนธรรม คุณภาพชีวิต กลุ่มพัฒนาชนบท ชุมชน และเมือง

ตารางแสดงการจำแนกประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยวหลายส่วนราชการ.

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง		อัตราจ้าง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ			
		กรม/กอง/ฝ่าย	ตำแหน่ง		
1. งานด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ	1. กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	1. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน - สถาบันพัฒนาบุคลากรฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน	46	- ศึกษา วิจัย พัฒนาระบบการฝึกอบรมด้านวิทยาการสาขาต่าง ๆ และดำเนินการฝึกอบรมบุคลากร เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถให้ทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่	
1.1 งานส่งเสริมและพัฒนา ช่างฝีมือและอุตสาหกรรม พื้นบ้าน (เช่น งานช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างไม้ งานหัตถศิลป์ งานเครื่องปั้นดินเผา)		- สถาบันพัฒนา ฝีมือแรงงาน - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 11 แห่ง	146 660	- ฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ประชากรวัยทำงาน เพื่อให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือ - สามารถประกอบอาชีพของตนเอง ในสาขาที่ต้องการใช้เทคโนโลยีระดับสูงทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาต่าง ๆ และพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีระดับสูงขึ้น - ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาฝีมือแรงงาน	

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการเสนอความกังวล		อัตรา กำลัง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	กระทรวง	ส่วนราชการ			
		กรม/กอง/ฝ่าย			
	2. กระทรวงมหาดไทย	- กองพัฒนาเทคโนโลยีการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน	61	- พัฒนาหลักสูตรการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและพัฒนาอุปกรณ์ช่วยฝึกกำหนดมาตรฐานวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการฝึกและการซ่อม	
		2. กรมการพัฒนาชุมชน	42	- กำหนดแผนงาน โครงการ แนวทางการดำเนินงานนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงานพัฒนาอาชีพ การตลาด และการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในชนบท	
		3. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท	15	- ศึกษา วิเคราะห์เพื่อกำหนดนโยบาย แนวทาง วิธีการ และรูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและธุรกิจ สนับสนุนให้ศูนย์/จังหวัด ดำเนินการจัดฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม	
		- กองเยาวชนชนบท ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา	15	- ฝึกอบรมและพัฒนาเยาวชนด้านวิชาชีพช่าง ศึกษา วิเคราะห์ จัดวางระบบพัฒนาเทคนิคและปรับปรุงเกี่ยวกับการฝึกอบรม ประสานจัดทำแผนสนับสนุนการฝึกอบรมร่วมกับจังหวัดและศูนย์	

ประเภทหน่วยงานที่มีความสำคัญ/ เข้าชื่อน	ส่วนราชการและอัตราจ้าง		ตัวกำกับ	ภารกิจ	หน่วยงาน
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
1.2 งานส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตร (เช่น งานเพาะปลูกด้านเกษตร ต่าง ๆ)	3. กระทรวง อุตสาหกรรม	1. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม - สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม ในครอบครัวและ หัตถกรรม	42	ส่งเสริม พัฒนา เผยแพร่ สินค้าหัตถ กรรมไทย พัฒนารูปแบบสินค้า	
	1. กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์	1. กรมส่งเสริมการเกษตร - กองส่งเสริมธุรกิจเกษตร - กองส่งเสริมพืชไร่ - กองส่งเสริมพืชสวน - สำนักงานส่งเสริมการ เกษตรภาค 6 ภาค - สำนักงานเกษตรจังหวัด - สำนักงานเกษตรอำเภอ - กองขยายพันธุ์พืช - กองป้องกันและกำจัด ศัตรูพืช 2. กรมส่งเสริมสหกรณ์ - กองสหกรณ์การเกษตร - สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด/ อำเภอ	44 71 71 977 1972 8266 50 108 103 -	พัฒนาส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ด้าน การผลิตพืชและธุรกิจเกษตรแก่เกษตรกร - ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรรวม กลุ่ม เพื่อเป็น แหล่งรับและเผยแพร่ ความรู้ด้านการเกษตร	

ประเภทงานที่มีความคาบเกี่ยว/ ซ้ำซ้อน	ส่วนราชการและอัตราดำรง		อัตรา ดำรง	ภารกิจ	หมายเหตุ
	ส่วนราชการ				
	กระทรวง	กรม/กอง/ฝ่าย			
		3. กรมพัฒนาที่ดิน - สำนักงานพัฒนา ที่ดิน เขต 12 เขต	1174	- ผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์ ดินและน้ำ และ การปรับปรุงบำรุงดิน - ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ดินในไร นาในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ - ส่งเสริมและประสานงานพัฒนาอาชีพ เกษตรกรและอาชีพเสริมอื่น ๆ ของ เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน - ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ ดินเพื่อการครองชีพ	
		4. สำนักงานปฏิรูปที่ดิน - กองจัดการปฏิรูปที่ดิน	266		
	2. กระทรวง แรงงานและ สวัสดิการ สังคม	1. กรมประชาสงเคราะห์ - กองนิคมสร้างตนเอง	148		

ภาคผนวก ข
ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารจัดการของภาครัฐในแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. วัตถุประสงค์ของแผน	- เพื่อปรับระบบบริหารจัดการ เปิดโอกาสให้องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการระดมทุนการพัฒนาประเทศมากขึ้น
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนา	- การบริหารจัดการเพื่อให้งานนำแผนพัฒนา ไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ประกอบด้วยแนวทางการแปลงแผนสู่การปฏิบัติด้วยระบบการจัดการในระดับพื้นที่ตามภารกิจของหน่วยงานราชการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในสังคม การพัฒนากลไกของรัฐในการปฏิบัติงาน การเร่งรัดพัฒนาระบบกฎหมายให้เป็นไปในแนวทางของระบบกฎหมายมหาชน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดให้มีกฎหมายรองรับแผนพัฒนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีเพื่อการพัฒนา การเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานกลางในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาสมรรถนะกลไกนอกภาครัฐ และการติดตามและประเมินผลโดยมีการจัดทำดัชนีชี้วัดผลของการพัฒนาแบบองค์รวม
3. การพัฒนาศักยภาพของคนไทย	- การบริหารจัดการเพื่อให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาจิตใจ โดย 1. สนับสนุนให้หน่วยงานราชการที่ทำงานด้านการพัฒนาจิตใจทำหน้าที่ประสานความร่วมมือจากทุกสถาบัน 2. ในสังคมให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติ และให้มีการติดตาม 3. สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในการให้บริการประชาชนทุกคนอย่างเหมาะสมประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 4. ส่งเสริมให้องค์กรประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาจิตใจ โดยเฉพาะองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาจิตใจ รวมทั้งสร้างมาตรการจูงใจให้ภาคธุรกิจเอกชนที่ดำเนินการส่งเสริมเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และศิลปะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชน 5. ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจและเกิดความภาคภูมิใจที่จะอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ค่านิยมที่ดีงามและภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่นและนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป 6. ส่งเสริมให้สื่อทุกรูปแบบเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาจิตใจ โดยผลิตรายการที่มีเนื้อหาสาระและจัดช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศาสนาและการพัฒนาจิตใจมากขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงาน 7. ที่เหมาะสมต่อการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศาสนาและการพัฒนาจิตใจมากขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงาน

ที่มา : รวบรวมจากแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 โดยผู้วิจัย

ประเด็น	สาระสำคัญ
	และองค์กรสื่อมวลชนมีจิตสำนึกต่อสังคมส่วนรวมมากขึ้น - การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการการศึกษาและฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ โดย 1. สนับสนุนการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความคล่องตัวและเปิดโอกาสให้ครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในกระบวนการความคิดและการปฏิบัติที่ทุกฝ่ายเข้ามามีความรู้ร่วมกัน ทำงานด้วยกันและติดตามประเมินผลร่วมกัน พร้อม ๆ กับการผ่อนคลายกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ 2. ส่งเสริมและสนับสนุนการวางแผนในลักษณะแผนงานที่มีเครือข่ายการดำเนินงานที่เชื่อมโยงประสานกันอย่างชัดเจน ให้เป็นกรอบและแนวทางในการประสานการปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อลดปัญหาความซ้ำซ้อนและเป็นการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ 3. สนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนและองค์กรประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีคุณภาพในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกระดับ โดยบทบาทบทบาทและนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนอย่างเหมาะสม ควบคู่กับการเร่งรัดและประชาสัมพันธ์กองทุนเงินกู้เพื่อจัดตั้งสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมโดยภาคเอกชน รวมทั้งปรับปรุงกฎระเบียบและลดขั้นตอนการดำเนินงานให้จูงใจภาคเอกชนมากขึ้น 4. สนับสนุนการนำกลไกตลาดมาใช้ในการผลิตกำลังคนและการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการแทรกแซงตลาดการผลิตกำลังคนในกรณีที่เกิดตลาดไม่สามารถทำงานได้ ควบคู่กับการปรับปรุงระบบการให้ทุนการศึกษา และการเร่งรัดให้เงินกู้เพื่อการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาที่ขาดแคลนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น 5. ส่งเสริมและสนับสนุนการระดมพลังจากทุกส่วนในสังคมเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผู้ทำหน้าที่ผลิตและเผยแพร่สื่อทุกชนิด ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อการนำไปเผยแพร่อย่างถูกต้อง 5.2 สนับสนุนการจัดเครือข่ายการเรียนรู้ โดยพัฒนาความร่วมมือระหว่างบ้านสถาบันศาสนา โรงเรียน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนอย่างจริงจัง 5.3 ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง โดยการพัฒนาาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคมให้ทันสมัยและถูกต้องสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายได้ทั้งระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับชุมชน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	- การปฏิรูประบบบริหารจัดการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ โดย 1. ให้ความสำคัญกับการป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพ โดยสนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากร และการปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ 2. ปฏิรูประบบบริหารจัดการสถานพยาบาลของรัฐให้มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และมีความรับผิดชอบ ต่อสถานะสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น เช่น การปรับกฎระเบียบและวิธีการงบประมาณ ที่เป็นอุปสรรคต่อความคล่องตัว การพัฒนาระบบบริหารแบบเอกชน การกระจายอำนาจการบริหารจัดการ และการจ้างเหมาเอกชน เป็นต้น 3. กำกับดูแลการใช้จ่ายด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดนโยบายด้านการเงินการคลัง เพื่อลดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยลง โดยเฉพาะการนำเข้ายาและเทคโนโลยีขั้นสูงที่มีราคาแพงเกินความจำเป็น 4. ส่งเสริมให้มีกลไกกำกับดูแลด้านคุณภาพและราคาของบริการสาธารณสุข ทั้งของภาครัฐและเอกชน เช่น การกำหนดให้สถานพยาบาลแจ้งอัตราค่าบริการแต่ละชนิดให้ผู้ป่วยทราบล่วงหน้า และการสนับสนุนบทบาทของประชาชนหรือองค์กรอิสระในการตรวจสอบดูแลด้านคุณภาพของบริการและคำรักษาพยาบาลของสถานพยาบาล เป็นต้น 5. ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขปรับบทบาทมาเป็นการพัฒนานโยบายและการกำกับดูแลให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชน องค์กรเอกชน สาธารณประโยชน์ และองค์กรชุมชน มีการประสานงานที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น 6. สนับสนุนให้เกิดระบบการจัดการบริหารงานในลักษณะแผนงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานคุ้มครองผู้บริโภค งานส่งเสริมสุขภาพ งานโภชนาการ งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม งานความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ และงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7. ส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนสาธารณสุข องค์กรเอกชน นักวิชาการและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการสาธารณสุข โดยสนับสนุนให้เกิดกระบวนการความคิดและการปฏิบัติที่ทุกฝ่ายเข้ามาเรียนรู้ร่วมกันจากการทำงานด้วยกัน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุข และรณรงค์ในปัญหาที่มีความสำคัญอย่างกว้างขวาง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	8. ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านในเขตชายแดน รวมทั้งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคทางด้านวิชาการและบริการที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และสาธารณสุข 9. พิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนองค์การเอกชนสาธารณสุขประโยชน์ และองค์กรชุมชน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้การประสานสอดคล้องกับแนวนโยบายพัฒนาสาธารณสุขของชาติ - ศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กและให้มาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านเด็กอย่างครอบคลุมทุกด้าน - ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและการดำเนินงานให้เอื้อต่อการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ การสงเคราะห์การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมคนพิการทุกประเภททั้งในเมืองและชนบท พร้อมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ - ส่งเสริมให้มีองค์กรหลักที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านผู้สูงอายุที่เป็นเอกภาพ โดยทำหน้าที่วางแผนรวบรวมข้อมูลและประสานการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายไปในทิศทางเดียวกัน
4. การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคน	- การปรับปรุงระบบราชการให้สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชน โดย 1. กระจายอำนาจการตัดสินใจและการบริหารจัดการงบประมาณจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการวางแผนพัฒนาและบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ศักยภาพ และความต้องการของแต่ละพื้นที่ โดยรัฐเข้าไปให้ความช่วยเหลือในกรณีที่ชุมชนยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ 2. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น โดยปรับปรุงอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมที่มุ่งเน้นการจัดสรรให้ท้องถิ่นนำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาแหล่งเงินเชื่อเพื่อการพัฒนาอื่น ๆ เช่น การจัดตั้งกองทุนพัฒนาเมือง กองทุนพัฒนาชนบท เป็นต้น 3. กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาครอบครัวและชุมชนอย่างเป็นองค์รวมร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีหน่วยงานวิชาการให้การสนับสนุนในเรื่องข้อมูลและความรู้ที่เป็นสหวิทยาการทั้งในองค์ความรู้สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น 4. พัฒนาเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม และความเข้าใจในการทำงานขององค์การพัฒนาเอกชน รวมทั้งทักษะในการนำทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ใน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	การพัฒนามากขึ้น 5. ศึกษาวิธีการจัดสรรงบประมาณให้อำนาจหน่วยงานราชการร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างองค์กรชุมชนกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดทำโครงการนำร่องที่เน้นวิธีการจัดสรรงบประมาณในลักษณะبودหนุนทั่วไปแก่หน่วยงานที่มีความพร้อมและได้รับการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับวิธีการดังกล่าว 6. ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับให้อำนาจการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ดำเนินงานตามบทบาทและสิทธิในการตัดสินใจบริหารจัดการกิจกรรมของชุมชน เช่น สิทธิในการตรวจสอบการจัดสรรที่ดินทำกิน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการเปิดกว้างทางข้อมูลข่าวสารสาธารณะและสร้างวิถีประชาธิปไตยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐได้ใกล้ชิดขึ้น 7. สร้างระบบการติดตามประเมินผลด้านการพัฒนาครอบครัวและชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยที่องค์กรชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยที่องค์กรชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนและการการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น - ส่งเสริมให้องค์กรทางสังคมทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น 1. กำหนดนโยบายด้านการลงทุนทางสังคมให้ชัดเจน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของภาคธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรชุมชนต่าง ๆ ให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้มาตรการทางด้านกฎหมาย ภาษีอากร การส่งเสริมการลงทุนทางสังคม การจัดตั้งกองทุนและอื่น ๆ 2. พิจารณาลดหย่อนภาษีสินค้าที่มีส่วนสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต เช่น ของเด็กเล่น อุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็น เป็นต้น 3. ประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสานเครือข่ายที่เป็นทางการของรัฐเข้ากับเครือข่ายการพัฒนาของชาวบ้าน 4. ส่งเสริมให้สื่อมวลชนทำหน้าที่ที่ควรเผยแพร่ค่านิยมที่เหมาะสมต่อสังคมในวงกว้างและต่อเนื่อง เช่น บทบาทความสามัคคีอันเหมาะสมระหว่างชาย หญิง การจัดอดีตทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว 5. ครอบคลุม และแก้ไขปัญหการกระทำทารุณทางเพศต่อเด็ก เป็นต้น 6. กำหนดกลไกที่จะเปิดโอกาสและให้อำนาจประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและนำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยด้วยตนเอง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	- การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมและสวัสดิการแรงงานให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคน โดย 1. การปรับปรุงระบบสวัสดิการสังคมให้มีประสิทธิภาพ 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานสวัสดิการสังคมอย่างครบวงจร โดยมีกฎหมายสวัสดิการสังคมเป็นแม่บท ให้สามารถช่วยเหลือประชาชนผู้ตกด้อยและผู้เดือดร้อนให้มีปัจจัยพื้นฐานการดำรงชีวิตได้ 2.2 ปรับปรุงขยายการประสานงานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์การพัฒน เอกชนและองค์กรประชาชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างเป็นระบบ 2.3 สนับสนุนการรวมตัวและสร้างเครือข่ายของประชาชนและสถาบันทางสังคม เช่น วัด โรงเรียน ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลงานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ในชุมชน 2.4 ส่งเสริมให้องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ โดยรัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการดำเนินงานในลักษณะกำกับดูแลมากกว่าการควบคุมและสั่งการ 2.5 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน โดยเฉพาะการปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการจัดตั้งให้มีความสะดวกขึ้น 2. การเสริมสร้างระบบสวัสดิการแรงงานที่ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงาน 2.1 ปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสมและได้มาตรฐานให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เช่น การจัดสถานพยาบาลรวมโรงเรียนและศูนย์เด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน และสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายในสถานประกอบการ เป็นต้น 2.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานจัดสวัสดิการขึ้นพื้นฐานที่จำเป็นด้านต่าง ๆ ให้แก่ลูกจ้างในสถานประกอบการนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด 2.3 ส่งเสริมให้การจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนเงินสะสมในสถานประกอบการเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ผู้ใช้แรงงานในระหว่างการทำงานและเมื่อออกจากงาน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	3. การส่งเสริมและสนับสนุนการขยายระบบประกันสังคมและการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประกันสังคม 3.1 เร่งรัดการขยายเครือข่ายการประกันสังคม เพื่อให้การคุ้มครองกรณีสุขภาพและสงเคราะห์บุตร และสนับสนุนให้มีการขยายขอบเขตการคุ้มครองประกันสังคมให้ครอบคลุมสถานประกอบการที่มีลูกจ้างต่ำกว่า 10 คน รวมทั้งหาแนวทางในการขยายขอบเขตการคุ้มครองไปสู่แรงงานในสาขานอกระบบด้วย 3.2 เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประกันสังคมให้มีความสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของบริการทางการแพทย์ การจ่ายประโยชน์ทดแทนและเงินทดแทนให้เลือกระยะเงินต่อลูกจ้างอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทั่วประเทศ 3.3 ปรับปรุงกฎหมายการประกันสังคม กฎหมายเงินทดแทน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติให้ทันสมัยและเป็นสากล เพื่อความสะดวกในการบริหารงานและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ลูกจ้างผู้ประกันตน 3.4 พัฒนาระบบตรวจสอบและติดตามที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สถานประกอบการและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายบังคับและคุ้มครองตามกฎหมายเข้าสู่ระบบประกันสังคมอย่างครบถ้วน - การปรับปรุงประสิทธิภาพการคุ้มครองแรงงาน ความปลอดภัยในการทำงานและระบบแรงงานสัมพันธ์ โดย 1. การเร่งรัดและขยายการดำเนินงานคุ้มครองแรงงาน 1.1 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานให้มีขอบเขตการคุ้มครองที่กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งการพิจารณาขยายขอบเขตการให้การคุ้มครองในเรื่องค่าตอบแทน สภาพการจ้างสภาพ การทำงาน สิทธิประโยชน์ สวัสดิการ ความปลอดภัยในการทำงานและการประกันสังคมให้ครอบคลุมถึงแรงงานในสาขานอกระบบ โดยเฉพาะลูกจ้างภาคเกษตร ผู้รับเหมาช่างงานและผู้รับงานไปทำที่บ้าน 1.2 สร้างระบบการตรวจแรงงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างเคร่งครัด รวมทั้งการสนับสนุนบทบาทขององค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างในการช่วยสอดส่องดูแลการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานในเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำ สวัสดิการและความปลอดภัยในการทำงาน และการรายงานการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	1.3 ดำเนินมาตรการเร่งด่วนในการจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็กอย่างผิดกฎหมาย โดยกำหนดมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและมีบทลงโทษที่รุนแรง 1.4 ปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์การทำงาน และเป็นธรรมทุกฝ่าย รวมทั้งสอดส่องดูแลการบังคับใช้กฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการตรวจตราสถานประกอบการขนาดกลางและเล็กที่ไม่มีสหภาพแรงงาน รวมทั้งการลงโทษอย่างรุนแรง แก่นายจ้างที่หลีกเลี่ยงกฎหมาย และให้ความคุ้มครองลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 1.5 ปรับปรุงระบบและกลไกการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและจัดทำข้อเสนอแนะให้นายจ้างจัดทำโครงสร้างค่าจ้างในสถานประกอบการ เพื่อให้มีการปรับค่าจ้างประจำปีให้ลูกจ้างตามความสามารถและประสบการณ์ และไม่เลือกปฏิบัติทางเพศและวัย 1.6 ศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบและโครงสร้างค่าจ้างเงินเดือนทั้งระบบ รวมทั้งความเป็นไปได้ในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างในภาคเกษตรกรรม และการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายอาชีพตามประเภทอุตสาหกรรม 1.7 กำหนดมาตรฐานการจ้างแรงงานไทยไปต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายและค่าบริการที่เหมาะสมและเป็นธรรม การป้องกันและปราบปรามการหลอกลวงและการลักลอบไปทำงานต่างประเทศโดยผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิแรงงานไทยในต่างประเทศ 1.8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มหรือมีการจัดตั้งเป็นองค์กรนิติบุคคลของผู้รับงานไปทำที่บ้าน โดยรัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาองค์กรและเครือข่ายให้มีความเข้มแข็ง รวมทั้งให้มีการจัดทำทะเบียนผู้รับงานไปทำที่บ้านเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองดูแลจากรัฐอย่างทั่วถึง 1.9 ส่งเสริมให้มีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการให้การส่งเสริมพัฒนาและคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้านโดยตรง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายการประสานงานระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการรับงานไปทำที่บ้านให้มีการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ - การพัฒนาระบบความปลอดภัยและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน 1. ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี รวมทั้งทบทวนแก้ไขข้อบัญญัติของกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่มีความซ้ำซ้อนและเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ ตลอดจนการปรับปรุงระบบและกลไกการประสาน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	การตรวจสอบความปลอดภัยตามกฎหมายแรงงานหรือกฎหมายอื่นให้มีประสิทธิภาพและมีการลงโทษต่อผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง 2. พิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานโดยเฉพาะในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทั้งนี้โดยพิจารณาให้ครอบคลุมถึงแรงงานภาคเกษตร และแรงงานนอกระบบด้วย 3. รณรงค์ให้นายจ้างและลูกจ้างในสถานประกอบการและผู้ที่จะเข้าสู่ระบบการจ้างงานรู้จักการป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และโรคสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และปฏิบัติตามระเบียบการทำงานอย่างเคร่งครัด 4. กำหนดบทบาทหน้าที่ที่ความรับผิดชอบของนายจ้าง ลูกจ้าง และองค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องความปลอดภัยที่ชัดเจนและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน พร้อมทั้งการให้กำลังใจเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการป้องกันและความปลอดภัยและส่งเสริมงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน 5. สนับสนุนให้ลูกจ้างมีส่วนร่วมในการตรวจสอบระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมในทุกขั้นตอนของระบบการทำงานร่วมกับหน่วยงานของภาคีรัฐบาล - การพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ 1. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การสร้างระบบการปรึกษาหารือ การเพิ่มบทบาทขององค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างในการระบวการระงับข้อพิพาทแรงงาน เป็นต้น 2. ส่งเสริมการแรงงานสัมพันธ์ในระบบสหภาพและไตรภาคี โดยเน้นการสนับสนุนส่งเสริมให้นายจ้างและลูกจ้างใช้ระบบการปรึกษาหารือและร่วมมือกันในระบบสหภาพและไตรภาคีในระดับสถานประกอบการมากขึ้น 3. เสริมสร้างองค์การลูกจ้างและองค์การนายจ้างให้มีความเข้มแข็งและมีเอกภาพ สามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการเจรจาต่อรองเพื่อแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในระดับสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านแรงงานสัมพันธ์แก่นายจ้างและลูกจ้างในการปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายและยุติข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี 5. สนับสนุนส่งเสริมให้นายจ้างปรับปรุงการจัดระเบียบองค์การการผลิตให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ภาวะตลาดแรงงานและทัศนคติของคนทำงานรุ่นใหม่ เช่น การสร้างระบบการ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	ปรึกษาหารือและระบบการมีส่วนร่วมของลูกจ้างในรูปแบบคณะกรรมการลูกจ้าง การจัดทำโครงสร้างเงินเดือนที่ชัดเจนมีมาตรฐาน และการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของลูกจ้าง เป็นต้น 6. สนับสนุนบทบาทหน้าที่และการดำเนินงานด้านกิจกรรมของสหภาพแรงงานสหพันธ์และสภาองค์กรลูกจ้าง ที่เน้นการรักษาผลประโยชน์แก่สมาชิกควบคู่กับการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมที่มีคุณภาพ เช่น การส่งเสริมการศึกษาฝึกอบรม การให้ความรู้ในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของลูกจ้าง และการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยสุขภาพอนามัย เป็นต้น 7. สนับสนุนให้นายจ้างมีการเตรียมพัฒนาบุคลากรที่จะเป็นหัวหน้างาน ให้รู้จักการบริหารจัดการทางธุรกิจ อุตสาหกรรมและการบริหารคนงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อบรรเทาปัญหาการกระเทาะรั่วระหว่างฝ่ายบริหารกับคนงาน - การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาสาศึกเพื่อเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม โดย 1. ส่งเสริมงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและยาเสพติด โดยภาครัฐเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองและป้องกันตนเองได้มากขึ้น 2. พัฒนาและปรับปรุงระบบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการปลอมแปลงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการบุกรุกที่สาธารณะ เช่น เกาะ ป่าชายเลน เป็นต้น 3. พัฒนาศักยภาพความสามารถของหน่วยปฏิบัติในด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยนำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการปฏิบัติงาน ตลอดจนพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน 4. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรประชาชนที่ดำเนินการด้านการศึกษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนให้มีมาตรการ ระบบงานและวิธีการปฏิบัติในการตรวจตรา แจ้งข่าวสารระบบเหตุ ตลอดจนการเป็นพยานในคดีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 5. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ตลอดจนกลุ่มผู้ใช้แรงงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายควบคู่กับการจับกุมและดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตและจำหน่ายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	6. พัฒนาระบบการบำบัดและพัฒนาสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดใน 3 ระบบ คือ ระบบสมัครใจ ระบบสมัครใจ และระบบบังคับบำบัด อย่างมีคุณภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในการป้องกันการติดยาเสพติดซ้ำ 7. ใช้สื่อสาธารณะทุกรูปแบบในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ยาเสพติด อุบัติภัย การทารุณกรรมเด็กและสตรี และปัญหาสังคมอื่น ๆ 8. พิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีมาตรการที่เหมาะสมและสามารถปราบปรามการผลิดและจำหน่ายยาเสพติดให้เป็นผลอย่างจริงจัง - การปรับปรุงระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อุบัติภัยและสาธารณภัย โดย 1. ปรับปรุงประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อุบัติภัย โดยส่งเสริมการจัดทำแผนและระบบการประสานงานทั้งในด้านนโยบาย การปฏิบัติงาน และการใช้ทรัพยากรของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง 2. พัฒนาความรู้และขีดความสามารถของบุคลากร การสร้างระบบข้อมูลด้านอุบัติเหตุและการสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการและการจัดการวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ 3. สนับสนุนให้ความรู้และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและระงับอุบัติเหตุ โดยเฉพาะผู้ใช้รถใช้ถนน ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการและเจ้าของกิจการ กรรมการก่อสร้าง และประชาชนในชุมชนหนาแน่นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ รวมทั้งการกวาดค้นให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจัง 4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชนและองค์กรประชาชนมีบทบาทในการร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านอุบัติเหตุ สาธารณภัยในชุมชนและท้องถิ่น 5. ส่งเสริมมาตรการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ การเตือนภัย การเตรียมพร้อมในด้านต่าง ๆ ไว้ก่อนที่ภัยจะเกิด เช่น แผนที่เสี่ยงภัย เพื่อลดผลกระทบจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด ตลอดจนส่งเสริมให้มีการผนวกมาตรการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยเข้าไว้ในโครงการต่าง ๆ โดยถือเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการ 6. ส่งเสริมบทบาทของสถาบันวิชาชีพในการวางมาตรฐานการดำเนินงานกิจกรรมที่จะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของชุมชนและสังคม รวมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายหรือการตรวจสอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	- การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารอำนาจความยุติธรรมและการคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของประชาชน โดย 1. พิจารณาจัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้เป็นเอกภาพ เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการอำนวยความยุติธรรมได้อย่างสอดคล้องกันและสามารถพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. พัฒนาระบบงาน การบริหารจัดการ และบุคลากรของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม โดยแยกเป็นสาขากฎหมายตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งในด้านคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง ตลอดจนนำสหวิทยา-การและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว มีความเท่าเทียมกันและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล 3. ศึกษาวิจัยด้านการอำนวยความยุติธรรม การขยายงานอาสาสมัครคุมประพฤติ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับคดีอาชญากรรมข้ามชาติและคดีเศรษฐกิจ 4. สนับสนุนการลดปริมาณคดีชั้นสู่ศาล โดยการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาท การส่งเสริมการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ การแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็ก เยาวชน และผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งการหันเหคดีออกจากศาลไทย 5. สนับสนุนการให้บริการช่วยเหลือทางด้านกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนผู้ด้อยโอกาส เช่น การจัดทนายช่วยแก้ต่าง การสงเคราะห์จำเลยและครอบครัว การชดเชยให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น 6. ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของหน่วยงานรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนสถาบันวิชาชีพ กลุ่มประชาชนในการประสานควบคุมและกำกับดูแลให้สินค้าและบริการต่าง ๆ มีความปลอดภัยและเป็นธรรม เพื่อการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ตลอดจนดำเนินการให้มีการให้มีกฎหมาย กฎระเบียบ หน่วยงานรับผิดชอบ วิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนและได้รับการชดเชยเมื่อถูกละเมิดสิทธิ 7. ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการแก้ไขปัญหาการละเมิดกรรมสิทธิและสิทธิส่วนบุคคลและสาธารณสุขสมบัติ โดยเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจและการตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของประชาชน รวมทั้งการกวาดต้อนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจังของเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย ตลอดจนการปรับปรุงระบบและกลไกของรัฐในการคุ้มครองดูแลสาธารณสุขสมบัติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 8. ส่งเสริมการให้ความรู้และการคุ้มครองสิทธิทางกฎหมายแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินงานทางกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น

9. สนับสนุนบทบาทสตรีให้มีสิทธิและโอกาสทัดเทียมกับบุรุษในด้านต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และให้มีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครองทุกระดับ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพในการรวมกลุ่มมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้สตรีได้รับการศึกษา ฝึกอบรม การฝึกทักษะ ทักษะและการมีอาชีพที่ทัดเทียมกับบุรุษ

10. พิจารณาปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ รวมทั้งดำเนินการให้หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจไม่ระบุเพศในการรับสมัครและบรรจุงาน รวมถึงการปรับเปลี่ยนค่านิยมของทั้งหญิงและชายให้เลิกการเลือกปฏิบัติและการมีอคติทางเพศ

11. ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และวิธีพิจารณาความที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิด หน่วงเหนี่ยว บังคับ ขู่ขู่ พร้อมทั้งให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจังและเคร่งครัดควบคู่กับให้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำผิดทางเพศต่อเด็กและสตรี

12. รณรงค์แก้ไขปัญหาวรรณแรงในครอบครัวและการทำร้ายทารุณทางร่างกาย จิตใจ และทางเพศต่อเด็กและสตรี เช่น สร้างความรู้ความเข้าใจให้สังคมตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบ ขยายบริการการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวที่มีปัญหาให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น เป็นต้น โดยให้ความคุ้มครองและไม่กระทำการซ้ำเติมต่อผู้ถูกรกระทำ

13. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักกฎหมายมหาชน เพื่อเป็นกลไกในการบริหารราชการแผ่นดิน โดย 13.1 สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ พัฒนาหลักสูตรกฎหมายมหาชน เพื่อเสริมสร้างแนวคิดทางปรัชญากฎหมายมหาชนให้แก่กฎหมาย รวมทั้งประชาชนทั่วไป

13.2 พัฒนาผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานภาครัฐให้มีแนวความคิดบนพื้นฐานของปรัชญากฎหมายมหาชนและใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือของรัฐเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน

13.3 พัฒนาระบบการยุติธรรมทางปกครอง โดยเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรของรัฐให้สามารถรับเรื่องร้องทุกข์จากประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทำหน้าที่เป็นองค์กรชี้ขาดเฉพาะด้าน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	- การพัฒนาการบริหารจัดการด้านวัฒนธรรม โดย 1. สนับสนุนการจัดทำและประสานแผนปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางด้านวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา 2. ส่งเสริมและประสานชุมชนและองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจและขีดความสามารถในการสร้างสรรค์วัฒนธรรมเพื่อท้องถิ่น 3. สนับสนุนการระดมทุนเพื่อเพิ่มวงเงินกองทุนวัฒนธรรมให้มีจำนวนมากเพียงพอต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา 4. สนับสนุนให้มีการแก้ไขกฎหมาย ระบบปฏิบัติ กฎกระทรวง และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรมให้มีความชัดเจนและมีความเป็นเอกภาพ รวมทั้งดำเนินการกระจายอำนาจ เพื่อช่วยให้การบริหารงานด้านวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 5. สร้างระบบฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสร้างดัชนีชี้วัดด้านวัฒนธรรมกับการพัฒนาเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานและการติดตามประเมินผล 6. ระดมสรรพกำลังในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน สถาบันสังคม หน่วยงานภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนทุกแห่งเข้ามามีส่วนร่วมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจด้วยการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน
5 การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาค กระทรวง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง	- การบริหารจัดการการพัฒนาทั่วไป เพื่อให้มีการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ มีหลักการสำคัญ โดยให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนา โดยกำหนดแนวทางดังนี้ 1. สนับสนุนให้มีการจัดทำแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับภาคและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อการพัฒนาตามศักยภาพและความต้องการในระยะยาว โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ 2. ปรับปรุงรูปแบบของแผนพัฒนาจังหวัด ให้เป็นแผนที่ครอบคลุมการพัฒนาของจังหวัดในทุกเรื่อง มีความชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่จะสนองความต้องการของพื้นที่ได้อย่างบูรณาการ และสอดคล้องกับกรอบหรือแนวทางการพัฒนาในระดับภาคตลอดจนแผนกลุ่มจังหวัดที่จะมีการดำเนินการ 3. ปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดในทุกระดับ ให้ทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา กำกับ รวมทั้งติดตามประเมินผลการพัฒนา

ประเด็น	สาระสำคัญ
	4. ปรับปรุงระบบงบประมาณและการบริหารบุคคลให้มีความคล่องตัวสามารถนำไปดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา และสภาพพื้นที่ที่จะพัฒนา และนโยบายการกระจายอำนาจสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น 5. ปรับปรุงระบบการติดตามประเมินผล ให้มีการติดตามประเมินผลในทุกระดับ ทั้งในระดับชาติ ระดับภาค และจังหวัด เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนและยุทธศาสตร์การบริหารงานพัฒนา 6. พัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการงานพัฒนาในทุกระดับ โดย 6.1 ปรับปรุงขีดความสามารถในการพัฒนาระบบข้อมูลในระดับจังหวัดและอำเภอให้สูงขึ้น โดยให้สามารถจัดเก็บข้อมูลและประมวลผลได้เอง โดยเฉพาะข้อมูลการพัฒนาชนบท การป้องกันสาธารณสุข และการพัฒนาคุณภาพชีวิต 6.2 ปรับปรุงเครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจและสังคม และคุณภาพชีวิตในชุมชนที่มีอยู่ให้เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการพัฒนา 6.3 สนับสนุนการสร้างเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมของชุมชนในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับชาติ ระดับพื้นที่ ระดับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคม ในแต่ละระดับให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ 7. เพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติภารกิจตามนโยบายการกระจายอำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ 7.1 รัฐเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานและการพัฒนาขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก และเข้าร่วมแก้ไขปัญหาการพัฒนาเฉพาะในส่วนที่องค์กรระดับล่างมีขีดความสามารถไม่เพียงพอ 7.2 จัดทำแผนแม่บทการคลังท้องถิ่นและแผนแม่บทการเงินการคลังเพื่อสังคม เพื่อให้มีการกระจายผลการพัฒนากลับสู่ท้องถิ่น และเร่งปฏิรูประบบการคลังท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดเก็บภาษีจากรฐานที่เป็นจริง เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอสำหรับการพัฒนาตนเองทั้งด้านเศรษฐกิจและบริการทางสังคม 7.3 สนับสนุนบุคลากร งบประมาณ และเครื่องมือที่ใช้จำเป็นแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติภารกิจตามนโยบายการกระจายอำนาจ 8. กำหนดรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการบริหารงานพัฒนา ทั้งทางด้านการจัดทำแผน การประสานแผน และการบริหารงบประมาณ ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล และบทบาทภารกิจของราชการส่วนภูมิภาคและส่วน

ประเด็น	สาระสำคัญ
การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิต	กลาง ที่จะลงไปดำเนินการพัฒนาในพื้นที่เพื่อให้มีความสอดคล้อง และสนับสนุนซึ่งกันและกัน 9. ปรับปรุงคณะกรรมการระดับนโยบายที่รับผิดชอบการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบทในระดับชาติ ให้มีองค์ประกอบในลักษณะพหุภาคีมากขึ้น 10. เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการการพัฒนา เพื่อเสริมความมั่นคง รวมทั้งจัดระเบียบและพัฒนาชุมชน ชายแดนและพื้นที่สูงให้เป็นฐานถาวรและมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ โดยการปรับปรุงองค์การบริหารงาน การประสานงาน กระบวนการวางแผน ระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดการพัฒนา ตลอดจนบุคลากรและระบบ ติดตามประเมินผล - การปรับกระบวนการทำงานของภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาชนให้มีลักษณะพหุภาคี เพื่อเป็นกลไกการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและความต้องการของชุมชนมากที่สุด และนำไปสู่การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยกระบวนการทำงานร่วมกันของพหุภาคีในจุดเริ่มต้นควรดำเนินการในระดับจังหวัด ก่อน ในลักษณะของประชาคมจังหวัด ซึ่งถ้าหากได้ผลก็จะขยายลงสู่ระดับอำเภอ และตำบล รวมทั้งขยายขึ้นสู่ ระดับภาค เพื่อสร้างเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งประเทศต่อไป ทั้งนี้ประชาคมจังหวัดจะมีลักษณะเป็นรูปแบบ การรวมตัวของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อร่วมกันคิดหาแนวทางการพัฒนาในพื้นที่โดยลักษณะการจัดตั้งควรให้ เป็นไปตามธรรมชาติ แต่มีระเบียบทางราชการรองรับ และให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายโดยมีแนวทางหลักดังนี้ 1. ภาครัฐควรกำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งประชาคมจังหวัดตามแนวทางการพัฒนาในลักษณะของ พหุภาคี 2. สนับสนุนการดำเนินงานของประชาคมจังหวัด ทั้งทางด้านงบประมาณและการประสานงานอย่างจริงจัง - การบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ 1. พัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพทางภูมิเศรษฐกิจร่วมกันทั้งทางด้านทรัพยากร และโครงสร้างการผลิต โดยเปิด โอกาสให้คนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและจัดการตั้งแต่ต้น 2. สนับสนุนบทบาทภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ภูมิภาคและชนบท โดยปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุนให้ยืด หยุ่นยิ่งขึ้นที่เป็นเกณฑ์หลักในการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการเชิงพื้นที่ 3. กระจายบริการโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม โดยเฉพาะการศึกษาที่ได้มาตรฐานทัดเทียมกับการให้บริการใน เขตกรุงเทพมหานครไปสู่พื้นที่ในภูมิภาคและชนบท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคน และหยุดยั้งการอพยพ เข้าเมืองใหญ่ ซึ่งจะจะเป็นการสนับสนุนให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงกระจายออกไปตั้งถิ่นฐานตาม

ประเด็น

สาระสำคัญ

พื้นที่ต่าง ๆ ได้

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ให้ประสานเป็นโครงข่ายที่สนับสนุนการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบทอย่างเป็นระบบ
 5. เสริมสร้างฐานชุมชนเมืองที่มีอยู่ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น รวมทั้งกลุ่มเมืองใหม่ที่จะเกิดขึ้น ทั้งในภาคมหานคร กลุ่มจังหวัด ศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคและบริเวณเมืองชายแดน พื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่ และพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่
 6. จัดให้มีระบบการวางแผนและประสานงานการพัฒนาแบบบูรณาการ โดย
 - 6.1 สนับสนุนให้เมืองที่เป็นชุมชนศูนย์กลางของพื้นที่ สามารถทำหน้าที่เป็นฐานรองรับและกระจายการพัฒนาไปสู่ชุมชนโดยรอบ มีการจัดระเบียบเมืองและชุมชนที่ดี โดยมีการวางผังเมือง ระบบสาธารณูปโภค ป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสนับสนุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและบริการทางสังคม เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ของชุมชนศูนย์กลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงกับชุมชนโดยรอบ และเมืองอื่น ๆ ในพื้นที่เพื่อการเชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม
 - 6.2 ขีดแนวทางการประสานแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเป็นหลักในการจัดสรรทรัพยากรในการพัฒนาของภาครัฐ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรชุมชนให้เข้าไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 6.3 เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรท้องถิ่นในการวางแผนการจัดการและงบประมาณ เพื่อการประสานความร่วมมือและผนึกกำลังกับภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรชุมชนทั้งภายในและภายนอกในการพัฒนา
- การจัดให้มีองค์ประกอบของชุมชนที่สมบูรณ์ โดยรัฐสนับสนุนให้คนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการตนเอง
1. สนับสนุนให้มีกลไกและองค์การระดับท้องถิ่นเพื่อเป็นแกนกลางในการจัดทำผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะของชุมชน และแผนแม่บทการพัฒนาชุมชนชายแดน
 2. สนับสนุนให้มีระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงกันระหว่างชุมชนศูนย์กลางต่าง ๆ และชนบท

ประเด็น	สาระสำคัญ
	3. นำที่ดินของรัฐในเมือง โดยเฉพาะที่ดินที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์มาพัฒนาให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล ระหว่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของชุมชน - การรักษาสภาพแวดล้อมและแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมเมือง 1. จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแผนปฏิบัติการ เพื่อจัดให้มีการแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมเมืองตามลำดับความสำคัญของปัญหา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนจัดทำแผนการลงทุนเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ 2. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาและแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมเมืองมากขึ้น ด้วยการนำมาตรการส่งเสริมการลงทุนมาใช้กับกิจการด้านการควบคุม ป้องกันและแก้ไขมลพิษที่ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ รวมทั้งพิจารณาสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดภาระการลงทุนของภาคเอกชน 3. พิจารณาให้มีการจัดทำประชาพิจารณ์ก่อนประกาศเขตอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการดำเนินโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ของรัฐที่จะมีผลต่อสาธารณชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อสร้างความเข้าใจและให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวมตลอดทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการมากขึ้น 4. เตรียมการป้องกันและควบคุมปัญหาลิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากการขยายตัวของชุมชนเมืองในเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคและเมืองชายแดน โดยให้มีแนวทางควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อการควบคุมมลพิษ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และการรักษาสภาพแวดล้อม 5. ปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนแออัดให้เหมาะสมและขยายบริการสังคมให้เข้าถึงชุมชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคสังคมเมืองต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคเอดส์และการป้องกันปัญหาพิษ - การแก้ไขปัญหามลพิษชุมชนแออัด และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมือง การสร้างโอกาสให้แก่ชุมชนและคนจนในเมือง เพื่อแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วที่ผ่านมาจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพชีวิตของคนจนที่อยู่ในเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ โดยการพัฒนาที่อยู่อาศัย อาชีพ รายได้ บริการสังคม และสุขภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนและคนจนในเมืองสามารถก่อสร้างสร้างตัวและช่วยเหลือตนเองต่อไปได้อย่างถาวร โดยมีแนวทางพัฒนาดังนี้ 1. ให้มีคณะกรรมการประสานงานการพัฒนาชุมชนเมืองระดับชาติ เพื่อกำหนดนโยบาย ประสานและกำกับดูแลการดำเนินงานและงบประมาณในการพัฒนาชุมชนแออัด และคนจนในเมืองอย่างเป็นเอกภาพ โดยมีระเบียบ

สำนักนายกรัฐมนตรีและผู้แทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประสานกับคณะกรรมการในระดับท้องถิ่นต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด

2. การเพิ่มบทบาทของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาชุมชนแออัดและคนจนในเมือง

2.1 จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนเมือง โดยสนับสนุนด้านสินเชื่อและอื่น ๆ สำหรับการแก้ปัญหาอาศัย อาชีพ สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อม สุขภาพอนามัย และการรื้อย้ายชุมชน เพื่อให้การแก้ไขปัญหา

และปรับปรุงพัฒนาชุมชนแออัดและคนจนในเมือง สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวาง ครบวงจร และต่อเนื่อง

2.2 สนับสนุนให้มีการพิจารณาจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับชุมชนแออัด รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาชุมชนแออัดและคนจนในเมือง ตลอดจนปรับปรุงวิธีการจัดสรรงบประมาณ ให้ถึงสู่ชุมชนอย่างแท้จริง

2.3 จัดทำแผนการพัฒนาและจัดหาที่อยู่ที่เหมาะสมของชุมชนแออัดแรงงานอุตสาหกรรมและคนจนในเมือง รวมทั้งแผนป้องกันการเกิดชุมชนแออัด โดยให้ชาวชุมชนมีบทบาทสำคัญในการจัดเตรียมแผนไว้ล่วงหน้าร่วมกับเจ้าของที่ดินและหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ร่วมให้การสนับสนุน รวมทั้งการพิจารณาที่ดินของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่มาใช้ประโยชน์ให้เกิดความสมดุล ทั้งในเชิงเศรษฐกิจและการพัฒนาที่อยู่อาศัยของคนจนในเมือง

2.4 ใช้มาตรการภาษีส่งเสริมการมีที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย เช่น เพิ่มค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในส่วนค่าดอกเบี้ยเงินกู้ที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น

3. พัฒนาศักยภาพของชุมชนแออัดเพื่อเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

3.1 ส่งเสริมความรู้ทักษะในการจัดการทางการเงินของชาวชุมชนและกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชนให้เข้มแข็ง และสามารถสร้างโอกาสระดมเงินทั้งจากแหล่งงบประมาณของรัฐ ภาคเอกชนและแหล่งเงินกู้ในระบบ เพื่อการพัฒนาชุมชนอาชีพ และที่อยู่อาศัยได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

3.2 ส่งเสริมพัฒนาชุมชนในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาฝึกอบรมผู้นำชุมชนและผู้ในกลุ่มเยาวชน ให้ตระหนักถึงการปรับปรุงพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน และระดมความร่วมมือจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนให้ดำเนินการพัฒนาร่วมกับหน่วยงานส่วนท้องถิ่น

ประเด็น	สาระสำคัญ
	4. จัดระบบองค์กรและหน่วยงานที่สามารถเอื้ออำนวยต่อการเจรจาตกลงเพื่อแก้ไขความขัดแย้ง ระหว่างเจ้าของที่ดินและชาวชุมชนให้สิ้นสุด และเป็นไปโดยราบรื่นสันติ ตลอดจนจัดให้มีการประมวลความชอบและเพิ่มพูนความชำนาญเกี่ยวกับการแก้ไขความขัดแย้งดังกล่าว - การเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการสร้างรากฐานการผลิตที่เข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดย 1. ลดบทบาทของภาครัฐจากการเป็นผู้กำกับดูแลและดำเนินการด้านการผลิต การค้า และการบริการเป็นผู้ประสานงาน โดยให้ธุรกิจเอกชนและองค์กรชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น 2. ปรับระบบการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการค้าเป็นกิจกรรมด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการจากที่มีลักษณะเป็นรายโครงการระดับกรม มาเป็นการกำหนดสัดส่วนงบประมาณของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะแผนงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 3. เพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มอำนาจการต่อรองในการเจรจาการค้าทุกระดับ โดย 3.1 ปรับโครงสร้างองค์การเจรจาการค้าให้เป็นเอกภาพในการกำหนดนโยบายการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ การศึกษาผลกระทบและมาตรการในการรองรับและตอบโต้ทางการค้า รวมทั้งการประสานทำพืของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3.2 จัดตั้งระบบสนับสนุนให้กับงานเจรจาการค้าระหว่างหน่วยงานภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรในองค์กรเจรจาการค้าให้มีทักษะในการเจรจาต่อรองพัฒนาระบบข้อมูลทางการค้าระหว่างประเทศ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนและนักวิชาการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น 4. เพิ่มประสิทธิภาพความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาประเทศ โดยมีกลไกรองรับระบบการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดความต่อเนื่อง ให้มีการจัดตั้งสำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นองค์กรกลางทำหน้าที่ประสานนโยบาย และแผนพัฒนาความร่วมมือในระดับชาติ ระดับภาค และระดับจังหวัด โดยออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อรองรับระบบความร่วมมือเป็นทางการอย่างถาวร ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์การภาคเอกชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมตัวเป็นองค์กรเดียวกันเพื่อประสานงานกับภาครัฐเป็นไปอย่างมีเอกภาพและ

ประเด็น

สาระสำคัญ

มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยให้มีระบบและกลไกการประสานนโยบาย แผนงาน และโครงการ รวมทั้งบทบาทและแนวทางการร่วมมือกับองค์กรความช่วยเหลือต่างประเทศ เพื่อให้การบริหารทรัพยากรความช่วยเหลือจากต่างประเทศสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
 6. ให้มีคณะกรรมการระดับนโยบายที่มีเอกภาพในการถวารับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมชุมชน เพื่อทำหน้าที่กำกับ ประสานนโยบาย แผนงาน และการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนให้ไปในทิศทางเดียวกัน
 7. ให้มีคณะกรรมการระดับนโยบายรับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นการเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายส่งเสริมและการประสานการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจก่อสร้างของไทย
 8. ปรับบทบาทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ตลอดจนเป็นแกนกลางในการแก้ไขปัญหาของธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และให้หน่วยงานในท้องถิ่นสร้างกลไกการพัฒนา และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวในระดับพื้นที่เพื่อระดมความร่วมมือจากประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว
 9. ให้มีกฎหมายการป้องกันการค้าผูกขาด เพื่อสนับสนุนระบบการแข่งขันเสรี โดยกำหนดกติกาที่ชัดเจนเพื่อให้ธุรกิจขนาดเล็กสามารถแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่อย่างเป็นธรรม รวมทั้งพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคโดยมีระบบเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและตัวสินค้าที่ผู้บริโภคสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา
- พัฒนารัฐวิสาหกิจเพื่อลดบทบาทของรัฐในการเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ โดย
1. เพิ่มบทบาทภาคเอกชน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง โดยให้มีการติดตามและประเมินผลการทำงานตามแผนงานและเป้าหมายในการลดบทบาทการเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	2. สนับสนุนรัฐวิสาหกิจให้สถานะเป็นบริษัทมหาชน และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้สามารถระดมทุนจากประชาชนได้อย่างกว้างขวาง 3. จัดตั้งองค์กรกลางเป็นการถาวร เพื่อบริหารนโยบายการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน และประสานการปฏิบัติกับรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งองค์กรกำกับรักษารัฐวิสาหกิจที่มีการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งแก่ภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านราคา ปริมาณ และคุณภาพการบริการ 4. นำระบบประเมินผลการดำเนินงานมาใช้แทนการกำกับดูแลในรายละเอียด เพื่อให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและคล่องตัว - เป้าหมายเพื่อเป็นหลักฐานการผลิตทางเศรษฐกิจ 1. ลดปัญหาการชะงักงันหลายของดินให้ได้ต่ำกว่าปีละ 1 ล้านไร่ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 2. ให้มีการจัดการฟื้นฟูที่ดินเพื่อการดำเนินกิจกรรมด้านการเกษตรที่มีปัญหาทั้งที่เป็นดินเค็ม ดินเปรี้ยว และดินขาดอินทรีย์วัตถุให้ได้ต่ำกว่าปีละ 1 ล้านไร่ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 3. จัดทำแผนฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทะเลไทย ทั้งในด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้ครอบคลุมคุณภาพน้ำ สัตว์น้ำ แนวปะการัง หาดทะเล และชายฝั่งทะเล
7. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อสนองความต้องการของประชาชน การดูแลคุณภาพน้ำและมลพิษทางน้ำและการระบายน้ำ 1. ให้มีกลไกในการกำกับ ควบคุม และประสานการพัฒนาทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติและระดับลุ่มน้ำ โดยมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประสานงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกันอย่างต่อเนื่อง 2. จัดระบบการจัดสรรและแบ่งปันทรัพยากรน้ำระหว่างการใช้ในกิจการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยยึดหลักความจำเป็น ลำดับความสำคัญ และเป็นธรรม โดยมีองค์กรที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการ 3. ให้มีการจัดเก็บค่าน้ำดิบทั้งเพื่อการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และอุปโภคบริโภค รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระดับราคาค่าน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและอุตสาหกรรม ให้สะท้อนถึงต้นทุนการจัดหา การผลิต

ประเด็น	สาระสำคัญ
การแจกจ่าย และการบำบัดน้ำเสีย	4. ปรับปรุงระบบส่งและจ่ายน้ำเพื่อการชลประทานและการอุปโภคบริโภคในชุมชนเพื่อลดการรั่วไหลของน้ำ 5. รณรงค์และเผยแพร่ให้มีการใช้น้ำอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการแนะนำวิธีการใช้น้ำอย่างประหยัด ส่งเสริมให้มีการใช้อุปกรณ์ประหยัดน้ำในชุมชน การนำน้ำหล่อเย็นและน้ำทิ้งผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ใหม่ในอุตสาหกรรมบางประเภท - ให้มีการประสานนโยบายและการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และเป็นประโยชน์ต่อคนและชุมชนอย่างแท้จริง โดย 1. จัดทำและกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาตินอกเขตป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจนเหมาะสมกับสภาพทรัพยากรดิน เขตการใช้ประโยชน์ที่ดินชายฝั่งทะเลให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่ง รักษาพื้นที่ลุ่มประทุนไว้เพื่อการผลิตทางด้านเกษตรกรรม รวมทั้งพิจารณาตามกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการจูงใจ เพื่อให้การกำหนดเขตบรรลุผลในทางปฏิบัติ 2. กำหนดและวางแผนเขตนิเวศน์ท้องถิ่น โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมและประเพณีที่มีอยู่หลากหลายของชุมชน เพื่อให้การดำเนินวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนมีส่วนสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 3. ปรับระบบการจัดการด้านการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้สามารถแก้ไขปัญหาเกษตรกรไร้ที่ทำกินทั้งในเรื่องออกเอกสารสิทธิ รวมทั้งการจัดระบบการติดตามตรวจสอบ เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินทำกินในเขตปฏิรูปเกษตรกรรมอย่างจริงจัง - จัดทำสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียว โดยกำหนดนโยบายและจัดทำแผนงานที่ชัดเจนเพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมธรรมชาติ พื้นที่สีเขียว พื้นที่โล่ง และสวนสาธารณะในเมือง ให้ได้สัดส่วนกับจำนวนคนและการเจริญเติบโตของชุมชน รวมทั้งเพื่อเป็นการเสริมสร้างภูมิทัศน์ - รักษาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม โดยกำหนดให้มีการจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม เช่น การขึ้นทะเบียนและประกาศเขตคุ้มครองแหล่งธรรมชาติ โบราณสถานและศิลปกรรม เพื่อให้มีศักยภาพสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและกิจการบริการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยคำนึงถึงความเป็นมิตรทาง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	สังคมและวัฒนธรรมของชาติ - สนับสนุนให้มีการจัดการทรัพยากรแร่ที่ครบวงจร โดย 1. เร่งรัดการสำรวจและประเมินปริมาณสำรองทรัพยากรธรณีวัตถุดิบทั่วประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบระบบนิเวศของพื้นที่และสวงแหล่งแร่ในเขตอนุรักษ์ไว้เป็นแหล่งสุดท้ายที่จะนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์ในอนาคต 2. สนับสนุนการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักการอนุรักษ์โดยคำนึงถึงความสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติอื่น - สนับสนุนให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอันเกิดจากธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดย 1. เพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบการป้องกันและฟื้นฟูความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ด้วยการให้ความสำคัญกับการเตือนภัยและการป้องกันสาธารณภัยเบื้องต้น 2. สร้างระบบประสานงานในระดับพื้นที่ตามประเภทของสาธารณภัยจากธรรมชาติ โดยใช้กลไกการจัดการสาธารณภัยที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ 3. จัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติในระดับจังหวัดและภาค เพื่อเป็นข้อมูลในการเตือนภัย การป้องกัน และควบคุมภัยธรรมชาติ 4. กำหนดมาตรการในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนในการป้องกันตนเอง ทั้งการใช้ข้อกฎหมายในการบังคับและการฝึกอบรมให้มีความตระหนักถึงภัยธรรมชาติ - เสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดย 1. ปรับเปลี่ยนวิธีการวางแผนและการจัดงบประมาณเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ จากที่เคยยึดหน่วยงานเป็นหลักมาเป็นการยึดพื้นที่ในลักษณะกลุ่มจังหวัด สถานการณ์ และศักยภาพของทรัพยากรแต่ละประเภทเป็นหลัก โดยมีขบวนการและเครือข่ายการทำงานร่วมกันหลายฝ่ายที่มุ่งวัตถุประสงค์เดียวกัน 2. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมมลพิษ โดยจัดให้มีระบบติดตาม ตรวจสอบ และบันทึกมลพิษ โดยผู้เป็นเจ้าของสถานประกอบการเป็นผู้จัดทำขึ้นเพื่อให้ภาครัฐทำการตรวจสอบ ซึ่งจะช่วยให้การเฝ้าระวังเป็นไปอย่างมีระบบ

1. การปรับปรุงบทบาทการบริหารจัดการของส่วนราชการ

- 1.1 ปรับบทบาทของระบบราชการจากการตรวจสอบ ควบคุม เป็นการกำกับ ดูแล ส่งเสริม พร้อมทั้งลดบทบาทในการดำเนินกิจกรรมของภาครัฐ เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้น
- 1.2 ลดขนาดระบบราชการ โดยจำกัดการขยายตัวของหน่วยราชการและตรึงกำลังคนภาครัฐ พร้อมทั้งเร่งรัดการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรทั้งการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงานให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เป็นอยู่อย่างจริงจัง
- 1.3 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการงานของหน่วยงานกลางและกระทรวง ทบวง กรม ด้านการวางแผน ดำเนิน ประเมิน ด้านบุคลากร และด้านการให้บริการ ให้ความสำคัญและจัดการแบบสมัยใหม่และเป็นสากลมากขึ้น
- 1.4 กระจายอำนาจตามระดับการบังคับบัญชาหรือมอบอำนาจการตัดสินใจในหน่วยราชการกลาง กระทรวง ทบวง กรม สู่หน่วยงานปฏิบัติและผู้ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับระดับงานแต่ละระดับมากยิ่งขึ้น โดยให้สามารถใช้อำนาจตัดสินใจแบบเบ็ดเสร็จและทันต่อเหตุการณ์
- 1.5 เร่งรัดระบบตรวจสอบและถ่วงดุลการปฏิบัติงานของส่วนราชการและข้าราชการ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ ต่อประชาชน สังคมและชุมชน
- 1.6 ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบราชการและระบบข้าราชการ ดังนี้
 - 1.6.1 เพิ่มบทบาทของส่วนราชการในพื้นที่ เช่น จังหวัด พร้อมทั้งลดบทบาทของการบริหารราชการส่วน กลาง อีกทั้งลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นในการบริหารจัดการในด้านแผนงาน ด้านงบประมาณ ด้านการคลัง และด้านบุคคลเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและอิสระในการจัดการของหน่วยงานของพื้นที่ไปสู่ส่วนภูมิ- ภาค และท้องถิ่นอย่างผสมผสานครบวงจร
 - 1.6.2 เพิ่มบุคลากรในการดำเนินงานของส่วนราชการในพื้นที่ พร้อมทั้งกระจายหรือลดกำลังคนภาครัฐในการ บริหารราชการส่วนกลาง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการของประชาชนใน ภูมิภาคและชนบทอย่างทั่วถึง
 - 1.6.3 ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจและสร้างรักษาคนที่มีความรู้พร้อม คุณธรรมไว้ในระบบราชการ โดยการปรับปรุงค่าตอบแทนให้ใกล้เคียงหรือเท่าเทียมกับภาคเอกชน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	3. สนับสนุนการออกกฎหมายยกเลิกเครื่องมือประเมินผลที่ทำลายระบบนิเวศชายฝั่ง โดยเฉพาะฉนวนหิน และสนับสนุนการเปลี่ยนเครื่องมือประเมินผลที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม 4. กำกับและควบคุมให้มีการกระจายข้อมูลข่าวสารออกสู่ชนบทส่งผลกระทบในเชิงทำลายสภาวะแวดล้อม ตลอดจนดูแลช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยในโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนใกล้เคียง 5. กำหนดและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และช่วยป้องกันผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการจัดมูลฝอยให้สามารถเพิ่มค่าธรรมเนียมได้ตามความเหมาะสม การใช้ระบบประกันภัยในเรื่องการจัดการของเสียอันตราย เป็นต้น - เพิ่มบทบาทความร่วมมือในการจัดการสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยกำหนดที่จัดขึ้นของประเทศในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน รวมทั้งเพิ่มความเข้มแข็งขององค์กรและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในการเจรจาด้วยสิ่งแวดล้อมในเวทีระดับโลก ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อรักษาผลประโยชน์และป้องกันความเสี่ยงของประเทศในการเจรจาต่อรอง ตลอดจนพิจารณาเพิ่มความร่วมมือทางด้านวิชาการในลักษณะโครงการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศ เช่น การลดลงของชั้นโอโซน และการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลก
8. การพัฒนาประชาธิปไตย	- การพัฒนาระบบบริหารจัดการ 1. การสร้างระบบการเฝ้าระวังการบริหารที่มีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภายในภาครัฐ และระหว่างรัฐกับเอกชนและประชาชน 2. การสร้างระบบการบริหารที่ทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างประชาชนในแต่ละชุมชน และประโยชน์ของชาติ ระหว่างประชาชนต่อประชาธิปไตยและประโยชน์ของมนุษยชาติ ที่ทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างประชาชนในปัจจุบันและประชาธิปไตยในอนาคต 3. การสร้างระบบการเฝ้าระวังจัดการที่มีกระบวนการและกลไกของรัฐในการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ - การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของภาครัฐ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของภาครัฐ โดยการปรับเปลี่ยนบทบาท จุดเน้น การเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงาน ตลอดจนขั้นตอน ระเบียบและวิธีการของหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้ภาครัฐสามารถรองรับและเสริมสร้างการพัฒนาของภาคอื่น ๆ ดังนี้

ประเด็น

สาระสำคัญ

โดยมีขั้นตอนที่ชัดเจนและแน่นอน และการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพอย่างเป็นธรรม

1.7 ปรับปรุงการดำเนินงานบริหารรัฐกิจเป็นระบบการจัดการโดยเน้นพื้นที่ภารกิจของหน่วยงานและการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างได้สมดุล

- 1.8 ยกระดับความสำคัญของหน่วยการบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นหน่วยงานจัดการหลัก เพื่อการพัฒนาทุกด้านของพื้นที่ในความรับผิดชอบ พร้อมทั้งกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนงาน งบประมาณ และการบริหารบุคลากร ตลอดจนการติดตามประเมินผลการพัฒนาโดยรวมอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่องให้มีความคล่องตัวและอิสระในการบริหารจัดการภารกิจของตนเองอย่างแท้จริง
- 1.9 ปรับบทบาทของหน่วยงานกลาง และหน่วยราชการในส่วนกลางให้ทำหน้าที่วางแผนกำหนดนโยบายในเชิงยุทธศาสตร์ ประสานงาน และให้ความสนับสนุนทางเทคนิคและอื่น ๆ เช่น ทรัพยากร ขวัญกำลังใจ ให้แก่ส่วนราชการในภูมิภาคและท้องถิ่นเป็นสำคัญ

1.10 เพิ่มบทบาทของหน่วยงานในส่วนจังหวัด พร้อมกับสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพให้มีความสามารถในการวางแผน การบริหารงบประมาณและบุคลากร ฯลฯ อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การปรับปรุงกระบวนการทางงบประมาณ เพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ มีความอิสระและยืดหยุ่นในการบริหารเงินงบประมาณ และจังหวัดสามารถตั้งและรับการจัดสรรงบประมาณได้เอง

3. การกำหนดให้จังหวัดมีบุคลากรที่มีความสามารถมากขึ้น พร้อมทั้ง ลดอัตราค่าจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง ตลอดจนสร้างเครือข่ายการหมุนเวียนหน้าที่การงาน โอกาสความก้าวหน้าด้านอาชีพ เกียรติภูมิ และค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นไม่น้อยกว่าในส่วนกลาง

4. การสร้างเกณฑ์ชีวิตและระบบประเมินผลงาน เพื่อวัดประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการบริหารงานในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐทุกประเภทและทุกระดับ

5. การสร้างความรับผิดชอบทางการบริหาร ด้วยการเปิดโอกาสให้องค์กรเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบแผนและผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

6. การสร้างความโปร่งใส ด้วยการส่งเสริมให้องค์การต่าง ๆ มีส่วนร่วมให้ความคิดเห็น ท้วงติง ตรวจสอบโครงการพัฒนาขนาดใหญ่หรือแผนงานสำคัญ ๆ ของภาครัฐก่อนการดำเนินการ

7. การปรับการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ

- 7.1 สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการลงทุนด้านบริการ การศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านบริการโครงสร้างพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพ ฯลฯ โดยให้เป็นการแข่งขันโดยเสรีที่คำนึงถึงประโยชน์ด้านคุณภาพ และราคาค่าบริการที่เหมาะสมต่อผู้ใช้บริการเป็นหลักแทนผลประโยชน์ตอบแทนที่เอกชนจะให้แก่รัฐหรือองค์กรของรัฐ
 - 7.2 ให้มีกลไกระดับชาติที่มีความเป็นกลาง เพื่อกำกับดูแลบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และมีคุณภาพบริการที่ดี ได้มาตรฐาน รวมทั้งกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นธรรมต่อผู้ใช้และผู้ให้บริการ
 - 7.3 ทบทวนปัญหาและข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและระเบียบที่เปิดโอกาสหรือเพิ่มบทบาทภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่ล้าสมัย ให้สนับสนุนส่งเสริมการจัดการนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ
 8. การพัฒนาด้านกฎหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ โดยที่ตามแผนพัฒนา ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาทั้งในด้านคน สังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและการบริหารจัดการ โดยใช้กลไกทางกฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันให้การพัฒนาดังกล่าวบรรลุผลในการปฏิบัติได้อย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายของประเทศให้สามารถเป็นศูนย์กลางในการสร้างกฎหมายให้สอดคล้องกับแนวทางในแผนพัฒนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวางระบบการตรวจสอบการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายของกฎหมายในแต่ละเรื่องที่กำหนดขึ้น
 - การสร้างความต่อเนื่องในงานบริหารรัฐกิจ เพื่อสร้างความต่อเนื่องและเสถียรภาพของการบริหารรัฐกิจ โดยการนิยกกกำลังของกลุ่มพลังต่าง ๆ ในสังคมและให้ข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและระเบียบวาระแห่งชาติให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายซึ่งจะทำให้ฝ่ายต่าง ๆ สามารถมีจินตภาพในแนวทางการพัฒนาประเทศได้ ตลอดจนมีพันธะความรับผิดชอบที่สนับสนุนแนวทางดังกล่าว ดังนี้
1. การสร้างพันธมิตรเพื่อกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติ
 - 1.1 ให้มีการจัดการประชุมระหว่างพรรคการเมือง หน่วยงานของรัฐ รัฐบาลกิจ องค์การเอกชน องค์การพัฒนาเอกชน องค์การประชาชน และตัวแทนกลุ่ม อาชีพต่าง ๆ เพื่อกำหนดและทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และระเบียบวาระแห่งชาติเป็นประจำปีอย่างต่อเนื่อง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	1.2 สนับสนุนให้มีการจัดการฝึกอบรม การประชุม ให้บุคลากรทุกระดับขององค์กรต่าง ๆ ข้างต้นได้มีโอกาสดูงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน 1.3 เผยแพร่ประสบการณ์และเทคโนโลยีในการสร้างพันธมิตรที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนการกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติ ที่มีความเห็นสอดคล้องต้องกันเพื่อสร้างจุดมุ่งหมายร่วมกัน 1.4 กำหนดให้มีการวัดผลสำเร็จในการประสานกลุ่มพลังต่าง ๆ ในสังคมโดยการสร้างดัชนีชี้วัดที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของกลุ่ม เพื่อนำมาเพิ่มพูนศักยภาพในการบริหารจัดการที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มและองค์กรของตนเอง 2. การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2.1 สนับสนุนให้มีการเผยแพร่นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนงานของส่วนราชการ และองค์กรต่าง ๆ ในรูปแบบที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจได้ 2.2 สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายระยะยาว และลำดับความสำคัญหรือความเร่งด่วนของปัญหาหลัก ๆ ของสังคมหรือประเทศ 2.3 สนับสนุนการวิจัย สัมมนา เผยแพร่วิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้องค์กรต่าง ๆ และสาธารณชนมีความรู้ความคิดกว้างไกล เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคลากรของภาครัฐ การจัดการฝึกอบรม การประชุม ให้บุคลากรทุกระดับขององค์กรต่าง ๆ ข้างต้นได้มีโอกาสดูงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์กันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ความสามัคคี และการรวมพลังสร้างสรรค์ซึ่งกันและกัน การที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาประเทศได้นั้นจำเป็นต้องมีการบริหารการจัดการเพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่ระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนของสังคมให้เกิดการผนึกกำลังเป็นภาคีเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยจะต้องมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ข้อจำกัดและแนวโน้มพัฒนาการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาแนวทางและมาตรการในการประสานสัมพันธ์บทบาทและภารกิจที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อร่วมกันปฏิบัติงาน เพื่อสร้างความสุขและสันติสุข แก่ปัจเจกบุคคล ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ประเด็น	สาระสำคัญ
9. การบริหารจัดการเพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ	- การปรับเปลี่ยนประสิทธิภาพของหน่วยงานกลางในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ - การปรับกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ - การมีส่วนร่วมของประชากร - การพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล

คณะผู้วิจัยโครงการปรับภาคราชการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์

นางทิพาวดี

เมฆสวรรค์

ผู้อำนวยการโครงการ

คณะนักวิจัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (มสธ.)

1. ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา	เวสารัชช	หัวหน้าโครงการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ปธาน	สุวรรณมงคล	นักวิจัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ	สุวรรณบล	นักวิจัย
4. รองศาสตราจารย์ พูลนิจ	ปิยะอนันต์	นักวิจัย
5. รองศาสตราจารย์ ศรีราชา	เจริญพานิช	นักวิจัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดำรงค์	วัฒนา	นักวิจัย
7. ดร.ณรงค์	สังพันโรจน์	นักวิจัย
5. นางอารียา	รงค์วานิชย์	ผู้ช่วยนักวิจัย

คณะนักวิจัยมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

1. ดร.ฉลองภพ	สุสังกรกาญจน์	หัวหน้าโครงการ
2. ดร.อัมมาร	สยามวาลา	นักวิจัย
3. ดร.อรพินท์	สหโชคชัย	นักวิจัย
4. ดร.ขงยุทธ	แจลล์มวงษ์	นักวิจัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ปรานี	ทินกร	นักวิจัย
6. ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย	พันธเสน	นักวิจัย
7. ศาสตราจารย์ ดร.ไกรยุทธ	ธีรยาคีนันท์	นักวิจัย
8. รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์	ธนะพรพันธุ์	นักวิจัย
9. นางสาวชนิดา	ชัยชาติ	นักวิจัย
10. นางสาวใจจินต์	พลายเวช	นักวิจัย
11. นางสาวนภาพารณ์	ตรีอุดมสิน	นักวิจัย

คณะนักวิจัยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

1. นางเบญจวรรณ	สร้างนิทร
2. นางสาวพรพิมล	รัตนพิทักษ์
3. นางสาวปณิต	มีแสง
4. นางกิตติยา	คัมภีร์
5. นาง รุติมา	เฟื่องเรือง
6. นายณรงค์	บุญโญ
7. นางสมพร	สมมดุง
8. นางสาวสุร่งลักษณ์	เมฆะอำนวยการชัย